

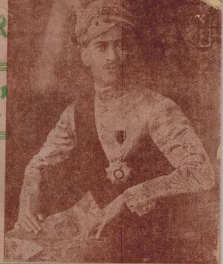
SPECIAL NUMBER

"NARADAR"

Published in connection with the
 Birthday of

H. H. THE MAHARAJA

Published in connection with the

കസ്തുര്യാദിഗുളിക.

കേരളത്തിലെ പുരാതന വൈദ്യകുലവംശങ്ങളിൽ മഹാ
 സുമാതി സുചിദ്ധവരന. സിദ്ധാഭാരതം അനുസരിച്ച്
 പണ്ഡിതം, വൈദ്യം, മന്ത്രി, വാക്യം, പവിത്രം, ഗോരോചന, കൃഷ്ണി മുതലായ മതസങ്കല്പം എല്ലാം വിവി
 പ്രകാരം മേന്മയുള്ളതായിട്ടുള്ളതും അൻപതു കൊല്ലത്തെ നീണ്ടരോഗപര്യന്തംകൊണ്ടു് അനേക
 ലക്ഷമെണ്ണം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതും അനേകം സ്വാർത്ഥാഭിമാനം വൈദ്യന്മാരും സ്വന്തം രോഗികൾക്കു്
 കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ഉത്തരവാദിത്വം ഉള്ളതും ആയ അങ്ങനെയെ കസ്തുര്യാദിഗുളിക
 വായുഗുളിക) നേരിട്ടും വി. പി.-യായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും.

16 ഗുളികവടക്കിയ കപ്പി സെൻ്റ് B.R. I.

പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിൽ
 എങ്ങു്താമര ആവശ്യ
 മണ്ണ്.

എല്ലാ മരുന്നുകളെയും
 വിവരമെഴുതിയ കൃഷ്ണ
 ലാതിനവശ്വര്യപ്പെടുക.

ശ്രീധനപന്തരിമം
 ആയുർവ്വേദപാർത്ഥസി

പുത്തൻപുറം,
 തിരുവനന്തപുരം.

ശ്രീധനപന്തരിമം ആയുർവ്വേദപാർത്ഥസി

*When you Visit Quilon
call at the*

"Raja Rajeswari Vilas"

Udipi Brahmin
BOARDING & LODGING

CHINNAKKADA,
QUILON.

An Ideal House for Travellers with
up-to-date arrangements

Ghee & Gingely oil Preparations.
TRIAL SOLICITED.

PROP: K.R.K.A.

Fashionable Dresses are the Emblem of Modern
Civilisation.

Navagar & Co.,

Central Station Road,
TRIVANDRUM.

Stockists of:-

READY MADE DRESSES

PROCKS, JUMBERS, SHIRTS, PANTS,
KNICKER, BUSTFINUR, ETC.

IN

SILK, COTTON, WOOL AND KHADI.

Agents for

Madura Dress Mfg. Co.

MADURA

WANTED

Distributors in all Towns of
Travancore State for Diamond Indian
Gold Fake Cigarettes.

Decent pay or Commission.

For full particulars

Apply with 2 annas Stamps to:-

M. S. Nayar & Co.

Sole Distributors, Diamond Indian Gold
Flake Cigarettes.

QUILON S. INDIA

ആവശ്യമുണ്ടു്.

ഉടമേന്മ!!!

ഞങ്ങളുടെ റഡിമെന്റിഡ് സ്വസ്ത
കൾ വീടുകളിൽ കൊണ്ടുനടന്നു വില്പന
നിന് എങ്ങു്നാൾ ആവശ്യമുണ്ടു്. സ്ത്രീ
കൾക്കു് മറ്റു രൂപായു് പുരുഷന്മാർക്കു് മറ്റു
രൂപായു് ശമ്പളം നൽകുന്നതാണു്. ഉട
നെ അപേക്ഷിക്കുക.

നവഗാർ & കമ്പനി

റയിൽവേ റോഡു്,

പഴുവങ്ങാടി, തിരുവനന്തപുരം.

A. Keshimi Kutty.

Kaliyamma C. H.

Rohini Kutty C. H.

India C. H.

Sugathan C. H.

Siraji C. H.

സ്വാർജ്യാ പോൽ സ്വാർജ്യാ പരിമിദ്ധവയതിച്ചിന്ന നമ്മൾക്കുമൊഖം
സീഹാരോദ്യൽ ഭൂതിപ്പും നിരപമമുള്ള മിത്രനക്ഷത്രജാതൻ
ആരാജിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ സുരതസുരഭം, സർവസൗഭാഗ്യവാന്യോ:-
കാരാജൻ പൊൽപടത്തിൽ സകലതരമൊരുപോൽ ഭക്തിവൃദ്ധം നമിച്ചിൻ.

വരിസംഖ്യ

ഒരു വർഷത്തേക്ക് 1 8 0
പോസ്റ്റിൽ 2 0 0
മുൻവയ്പ്പ്
പുറമെ 3 0 0

എഡിറ്റർ ജി. കേശവപിള്ള.

വാല്യം ൨.

കന്നി മാസം

ലക്കം ൨.

തിരുമമ്പിൽ

വഞ്ചിയോലപ്പുറത്തിന്റെ പുറകുകൊള്ളിക്കുന്ന പുണ്യപ്രഭാതം ഇതാ സമാഗതമായിരിക്കുന്നു. പത്തുകൾ പുലർന്നു ഈ പുലരിയിൽ പ്രകൃതിദേവിതന്റെ നിരൂപമലാപഞ്ചയോണി പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മോലസവിഭാലായി അന്നിത്തൊരുപ്പി നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഉദയകാലിൽ വിടർന്നു വിലസുന്ന പുണ്യസഞ്ചയങ്ങളുടെ പുതുപരിമളം പരക്കുന്ന മനോരമൻ ആനന്ദതരംഗങ്ങൾ ഇളക്കിക്കൊണ്ട് അവയെ നടക്കുന്നു. കിളികുലങ്ങളുടെ കുളകൂറങ്ങളാലും അന്നന്തകോടിപ്പട്ടഭയങ്ങളിൽ നിന്ന് അനർത്ഥമായി പ്രവഹിക്കുന്ന മംഗളസംഗീത ധ്വനിയായും അന്തരീക്ഷം മുഖരിതമായിരിക്കുന്നു. ഏവിയെ നോക്കിയാലും ഒരു ആനന്ദോന്മാരും—ആസന്നമായ ഏതൊ മഹോത്സവത്തിന്റെ ഒരുക്കങ്ങൾ—കാണാം. അതെ; ധർമ്മരാജ്യത്തിന് ഇതിലുപരിയായ ഒരു ആനന്ദോത്സവം ഇല്ലതന്നെ. അനിതരംഗാധാരണമായ വൃക്കിമാഹാത്മ്യംകൊണ്ടും സമുന്നതമായ സമതത്വബോധംകൊണ്ടും ദർശകസമാധാന സമാജിത നമ്മുടെ തിരുവിത്തിരഞ്ഞിരുമനസ്സുതമ്പുരാന് ഇരുപത്തിയൊമ്പതു തിരുവയസ്സു തികയുന്ന സദിനം ഇന്നാണല്ലോ. ഈ സദിനത്തിലാണ് വഞ്ചിനാട്ടിന്റെ പുണ്യപുണ്യം അക്ഷയതേജസ്സോടെ ഉദിച്ചുവന്നത്!!!

അവിടുന്ന് ചെങ്കോൽ ധരിച്ചശേഷം ഈ കാട്ടിന് അനുസ്മൃതമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഉൽക്കർഷക്കളെപ്പറ്റി സ്മരിക്കുമ്പോൾ നാകഭാകസഞ്ചാരിയായ നാരദൻ പോലും അസുഖാലുവാകുന്നു. പ്രഭാഷണമത്ത്പരനായ തിരുമനസ്സിന്റെ ഭരണ

ത്തിൽ വഞ്ചിവാസുന്ദരയ്ക്ക് ഇനിയും കൈവരാൻ പോകുന്ന ഭാവിഭാഗയയുടെ ഒരു ഭിന്നഭാഗം ചെയ്യുമ്പോൾ നാരദന്റെ ഏകദേശം ആനന്ദപൂർവ്വകമായിരുന്നു.

അവതാരപുരുഷനായ അവിഭക്ത ആദർശപരമായ ഭരണകൊണ്ട് വേണാട്ടിൽ കൈവന്നിട്ടുള്ള വിശിഷ്ടതയുടെ ഒരു സാക്ഷി എടുത്തുകാണിക്കാനോ അതിനോടൊന്നുകൊണ്ട് ആർജ്ജവമേന്മയ്ക്ക് അർഹനായ ആദ്യമായി സംരക്ഷിച്ച രാജാക്കന്മാരിൽനിന്നും അവിഭക്ത മഹാവിപ്ലവങ്ങളെ ചിന്തിക്കാനും പ്രകീർത്തിക്കാനും നാരദർ ഇത്തരം സാത്തിൽ മുഴുകിയിട്ടില്ല. ശ്രീ ചിത്രോത്സവത്തിന്റെ ആനന്ദാനന്ദത്തിൽ ആനന്ദമുള്ള അക്ഷമ—അത്യാകാംക്ഷ—നാരദരെ അതിനനുവദിക്കുന്നില്ല. അവിഭക്ത കീർത്തിഗാനങ്ങൾ ഏറ്റുയിക്കുന്നു എപ്പോഴും ശ്രവിച്ച് ത്രിലോകസമാധിയായ നാരദമഹർഷിയുടെ കാര്യം കേൾക്കുകയും കരുതുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കനകവിണ മീട്ടി ഒരു മംഗളയാനവും പാടി കേരളകുര്യൻമാർ ചുറ്റിപ്പറ്റിയെഴുതിയ നാളാഭംഗങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ നാരദർ ഇതും പൂർണ്ണമായി.

അതിനുമുമ്പ്, അഭിരുചി ചോളമെങ്കിലും പ്രയോജനമായി അവിഭക്ത ആശയത്തിനും ആശിർവാദങ്ങൾ കൊണ്ട് അപ്പന ചെയ്യുന്നതിനും അമരമരമികളും അഭിനയിക്കുന്ന നീൽക്കുന്ന പ്രജാലക്ഷ്യങ്ങളോട് ഒന്നുമില്ലാത്ത തീരുമാനത്തിലെ ആശയരംഗത്തിലേക്കും നാരദൻ ശ്രീപത്മനാഭനോട് അകമഴിഞ്ഞു പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

മംഗളാഭംഗം

സ്തോത്രം ചെയ്യാൻ സഭാധീശപനഗവരന്മാരോടൊന്നുകൊണ്ടും വാഗ്മ്യ പ്രാജ്ഞാൻ, പരിത്യജനപരിത്രാണപാണ്ഡിത്യശാലി, ചൈത്രൻ ശ്രീ ബാലരാമക്ഷിതിപനയനം കാത്തുകൊള്ളട്ടെ സച്ചി—നാരദൻ, സപ്തേശ്വരൻ, സരസിതരപാലാശേഷണൻ, താർക്ഷ്യകേതു.

ഉള്ളൂർ.

ലക്ഷ്മീധാരകടാക്ഷവീക്ഷണമസന്തുലക്ഷിതീശാനന്ദം:
ക്ഷീരാഞ്ജലി വെന്തിട്ടുസൽക്കാരലയാമോളപ്രഭാ നോസുക:
വിഭവന്ത്രിയൻ: സപാജ്ഞാനേ നാനാപരിഷ്കാരം—
വിശുദ്ധക്ഷിതിക്കുകാവിജയതമാ കല്പമല്ലേതരം.

(ആരംഭം മുൻ, ചിത്രോത്സവം യി. എ.)

SIR C. P.

P. R. KURUP B.A. (Hons.) London.

C. Ed. (Contab.)

M. R. S. T. (England).

At a Corner House in London, one day in September 1939, a 'motley crew' had gathered to eat with a friend, a noted Congressite from India. Among the company were a high Official of the India Office, a wellknown Bombay Communist—a Meerut prisoner—who had come over as one of India's delegates to the I. L. O., a Labour M. P., and a distinguished Bengalee who had been the Dewan of a major Indian State. The situation was so tense then that nobody escaped the War-scare even at the dinner-table. We too talked of the war and its possible reactions in India and this talk on the 'War and India' brought in the name of Sir C. P. Few in that company would have agreed with Sir C. P. in politics, but all were quite sure that he was *the man in India for a crisis*—the man for quick decisions and bold action.

It is this agreement about certain traits in Sir. C. P. that singles him out. He is no popular politician. In fact he never courts popularity. No public man in India has so successfully encountered so much opposition as the present Dewan of Travancore. All his great constructive schemes in British India were pushed through the teeth of opposition and he has had his share of it in Travancore too. Yet nobody is seen to better advantage when opposed. Sir C. P. is really at his best amidst opposition.

Sir C. P.'s many-sided brilliance is something that baffles many. A mathematics graduate, who distinguished himself in English, French and Sanskrit as a student, he starts life as a teacher of English and turns out to be by common consent **the greatest constitutional lawyer** this country has ever produced. The late Marquess of Willingdon who knew India better than any other British administrator, once told the writer that Sir C. P. was the 'brainiest man' His Lordship had come across. An Australian Professor of English who happened to listen to him addressing a Colombo audience on 'Trends in modern Literature' wished that Sir C. P. occupied the chair in English at some University. His knowledge of French surprised those assembled when he, as India's representative to the League, addressed a meeting at Geneva in *perfect French*. In fact there is no subject on which one could not listen to him to advantage

'Nullum fere scribendi genus non tetigit
Nullum quod tetigit non ornavit.'

Sir C. P. is different from others in that he could see a little more into the future. That is why it has been his lot to plan great things and court opposition. His courage is the greatest factor on his side that has helped him to translate his schemes into action. His quickness in execution is perhaps his most outstanding trait as an administrator. His schemes have never been wasted. He believes that a good thing must be quickly done or not done at all. A C. P. scheme is vastly conceived and brilliantly executed. And no wonder, in spite of a slow moving Secretariat, Travancore has achieved so much during the five years that he has been Dewan.

Sir C. P. was never rich in the sense that he hoarded up money though he began life with a princely inheritance from his father and his monthly

income as a lawyer ran into five figures. He is noted for his lavish hospitality. Generous to a fault, he has helped friends and foes alike. He has been rightly called by a recent American visitor 'the most charming host in India.' Hisgivings have been regal and there is an **Epic Splendour** about the fact that to-day this man who could have had millions, has chosen to remain "as his mother brought him forth." He has given away everything.

At sixtythree Sir C. P. remains a picture of health and vitality. But for the news of his Sash-tiabdapoorthi it would have been difficult to believe that he has passed the three score mark. The hardest worked officer in the State, he spends over eight hours a day with official files and yet snatches four to five hours from what remains to spend with books. He is most up-to-date with his reading. With him study is a habit and it should be an encouragement to others in the State with whom study ends when employment begins, that Sir C. P. started the serious study of Tamil in which his scholarship today is undisputed, after the retirement age for Travancore officers.

The highest official in Travancore, he is with out any trace of 'Officialdom'. There is absolutely no pose about him and he remains refreshingly natural. An arresting personality of great intellectual eminence and scholarly attainments, Sir C. P. with the reformer's zest and zeal, remains essentially a man of action. That is why at the Corner House table on that day, persons who in politics stood as remote as the poles picked him out as **the man in India for a crisis**. And what is more—to know this man is a liberal education."

ശാമം ബാ

സകല വേദനകൾക്കും കൈകളിൽ

ഒരുങ്ങും.

തലവേദന, നെഞ്ചുവേദന, കഫ
കൊട്ട്, മുട്ട മുതലായവയ്ക്ക് ഏറ്റവും
തുച്ഛീകരമായ ഫലം ചെയ്യും.

സൗരം ഏജന്റന്മാർ,

എസ്. ജി. ശാമം ഗ്രൂപ്പേഴ്സ്,

കോട്ടയ്ക്കുക, തിരുവനന്തപുരം.

ഏകാ സമാജം സബ് ഏജന്റമാരെ ഇവരുമുണ്ട്.

സ്വന്തംകാത്ത്

പ്രസിദ്ധിപെററ പ്രേമലേഖനങ്ങൾ

C. K. M. P.

116 കക്കടകം 11, 12 ലക്കം “നാരദർ” മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച “സ്വന്തംകാത്ത്” സന്ദേശം, “എന്റെ ഭാര്യ”, എന്നീ ലേഖനങ്ങളിൽ വില വ്യക്തികളുടെ പേരുകൾ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതിന് ഞങ്ങൾ അവരോട് ക്ഷമ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും അപകാരം ഉള്ള ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിൽ മനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രസ്തുത ലേഖനങ്ങൾ ഞങ്ങൾ നിരുപാധികമായി പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1941 ജൂലൈ മാസത്തിലെ “നാരദർ” മാസികയിൽ മാവേലിക്കര ട്രഷറി ഷ്റാഫ് മി. പരമേശ്വരയ്യനെപ്പറ്റി എഴുതിയിരുന്ന വാർത്ത പിശകാണെന്നറിയുന്നു. അവിടെ അപകാരം പരമേശ്വരയ്യർ എന്ന് ഒരാളില്ല. പത്തനംതിട്ട് എന്തൊരാളാണ് ഉള്ളത്. അപകാരം തെറ്റായ ഒരു വാർത്ത പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും, അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആരോപണങ്ങളെ പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1941 ജൂൺ ലക്കം “നാരദർ” മാസികയിൽ കൊട്ടാരക്കര പുതുവത് സെപ്റ്റംബർ ആഫീസിലെ സർജന്റ് മി. ഏഴംകുളം നാഗർ മീരാ നെഹറിയെഴുതിയിരുന്ന വാർത്ത തികച്ചും അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നറിയുന്നതിനാൽ അങ്ങിനെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾ വ്യസനിക്കുകയും, പ്രസ്തുത വാർത്തയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആരോപണങ്ങളെ പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആവശ്യവും അനാവശ്യവും സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും തട്ടിവിട്ട്, എഴുതുന്ന ഭാര്യയുടെ ചാരിത്രവും നശിപ്പിച്ച് “സോൽക്കണ്ഠം” മറുപടിപ്രതീകരിക്കുന്ന “വിനീതദാസി”ന്മാരേയോ “വിനീതദാസി”കളേയോ വെറു ബിസിനസ്സ് ലാഭരകുളാണ് അധുനാതനപ്രേമ ലേഖനങ്ങൾ അഥവാ Love letters.

പാടില്ല; പാടില്ല; ഇവയിൽ സാഹിത്യമില്ലെന്ന പറയാൻ പാടില്ല. “എടയം എരി പൊരികൊള്ളുകയും, “ജീവസന്ധാരണം” അസാദ്ധ്യമാവുകയും “ഭവതിയെ ഓർത്ത് നിദ്രാ രഹിതനാവുന്നതും” സാഹിത്യശകലങ്ങളല്ലാതെങ്കിൽ അവയിലും സാഹിത്യമില്ലെന്നു പറയാം. ആശ സകലവും അറുത് അന്തരിച്ചാലെന്നൊക്കുന്ന കൂടി തിട്ടപ്പെടുത്തി വച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കമിതാവ് കാമുകിയ്ക്കു എഴുതുന്നതിൽ സ്വപ്നം ഭാഗം,

“പ്രാണേശ്വരി, മനുഷ്യനിൽ ഇശ്വരപരം ശം സ്ഥിതമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഈ ‘അഹവും’ ഇശ്വരപരൻ തന്നെ. നിഷ്കരുഷമായ എന്റെ പ്രണയം നിഷ്കരുഷം നിറസിച്ച നിന്റെ നിഷ്കരുടയം—എന്ന ഞാൻ പറയുകില്ല; അഹോ ദയനീയം.....ഞാൻ കറിനാതപമേററു മന്ത്രികൊണ്ടും കൃഷിച്ചതിന്റെ ഫലം ഇങ്ങിനെയാ?.....രണ്ടായാലും ഭവതിയുടെ ആശ്വാസജനകമായ ഒരു മറുപടി ഇയ്യുള്ളവനെ മരണമണിനാദത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനികേൾപ്പിക്കാതിരിപ്പിക്കും.....

വേദാന്തിനിന്നും കുറച്ച്—(പതിവിൻ പടിയുള്ള “മാപ്പിരക്കലും” തന്റെ രാഗത്തിന്റെ വിവിധരോഗ ഭീതികളും പ്രലപിച്ചശേഷം.)

എടയനാഥം.....വയ്ക്കം ഇനി എനിക്കു സഹിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.....ഇതാ ഞാൻ

വാൻസർവീസിന് പോകുന്നു.....
.....”

ഇതു പറഞ്ഞാൽ കാമിനി ഭയപ്പെട്ടു മെന്റും സഹതാപം കാണിക്കുമെന്നും ആണ് ആ പ്രേമാരാധകൻ വിചാരം.

മിക്കവാറും കാവ്യരൂപത്തിലുള്ള പ്രേമലേഖനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. “ബിസിനസ് ലൈക്ക്” ആണ് ഏറിയവയും. “കഴിയുമോ ഇല്ലയോ” “പ്രേമിക്കമോ ഇല്ലയോ” ഈ രണ്ടു ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം. പിന്നെ എല്ലാം തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. കാവ്യവ്യവസായികളായ ഇളംകവികൾക്ക് ഈ “വെട്ടൊന്നു മുറി രണ്ട്” എന്നുള്ളതല്ലാതീതി. അവർ തുടങ്ങും; ആരെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു അവരുടെ പേരിന്റെ പശ്ചാത്താപമോ, പ്രണയക്കൊഴുപ്പ് തുടങ്ങുന്ന വേറെ വല്ലാത്തതോ തലക്കെട്ടും കൊടുത്ത് പത്രപം കതികളിൽ കവിത എഴുതുകയാണ് “മോഡേൺ മോഡൽ ഓഫ് ഫ്ലൂർട്ടിംഗ്” “അധുനാനുപ്രണയനരീതി”.

“കളിവളളം” “ഫർമോണിയായന” ചിന്തയേതി, “പ്രപഞ്ചിനി” “കമുദിനി” എന്നോ “പ്രേമാരാധന” പ്രണയപ്പന്തുകളി “രാഗരോഗപരായീന” എന്നോ കൈയെഴുത്തു കവിതകളുടെ ആന്തരഘട്ടേഴും ഇങ്ങിനെ വല്ലതും ആയിരിക്കാം.

ഡിഗ്രിയില്ലാത്ത, തൊഴിലില്ലാത്ത, മടിയത് ലേഡീപ്രഫസറും ലേഡീഡാക്ടറും ലേഡീക്ലാക്കിയും പ്രണയിനികളായെങ്കിൽ, അത് മേൽപറഞ്ഞ ചില Tricks കൊണ്ടാണെന്നു വ്യാഖ്യാനിക്കാമെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, കാര്യസാധനവും പ്രേമാസാധനവും അതിന്റെ പുതുതകഴിഞ്ഞു, “അടി” “ഇടി” “തൊഴി” “പണാപഹരണം” അസഹ്യമായസന്താനവല്യം മുതലായതനിനിർത്തുകൊടുത്തോർത്താണ് നമ്മുടെ “ശകുന്തളകൾ” മനസ്സിലാക്കുന്നത് കാമലേഖനങ്ങൾ ഹരിശ്ചന്ദ്രന്മാരോ, യോഗ്യന്മാരോ മദ്യപാനരാഹിതരോ അല്ലെന്ന്.

ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് രൂപയ്ക്കു 28½ പയ്യം; 1 അഷ് 12 പൈസ—അതുപോലെ “ഭവതിക്കു മനസ്സുണ്ടോ സ്നേഹിക്കാൻ” അങ്ങിനെ ചോദിക്കുക, അതാണ് കരകൂട്ടി കൊള്ളാമെന്നു തോന്നുന്നത്. അത് അവിടെ നിൽക്കട്ടെ.

പണ്ട്, ഓരോരുത്തർക്കും ആരാധിക്കുന്ന രാഗിണിയോടുള്ള ആദരവും അദ്ദേഹമായ സ്നേഹബന്ധവും പ്രകടമാക്കിയത് കെട്ടുകെട്ടുകളായി കടലാസുകളിൽ എഴുതിത്തള്ളി ലോകമുഖത്ത് പറത്തിയിട്ടാണ്.

പഴയ ചിലകേളികേട്ട പ്രേമലേഖനങ്ങൾ ഒന്നുനോക്കൂ. അവയിലെ ആത്മാർത്ഥത എത്രമാത്രം!!

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രാജാവായിരുന്ന ഫെൻഡി എട്ടാമൻ “ആനിബാളീൻ” രാജ്ഞിക്കു എഴുതുന്നത്:—

ഞാനും എന്റെ ഏതയും ഭവതിയുടെ സ്നേഹമണ്ഡൂസമായ കൈകൾക്കു കീഴ് വഴങ്ങുന്നു. നിന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യം, ഞാൻ വിചാരിച്ചതിലധികം വേദന എന്നിലുണ്ടാക്കുന്നു; ഏതുപോലെ എന്നാൽ ഉത്തരഭക്ഷിണസ്രവങ്ങൾ അർക്കഭവനിൽ നിന്നും അകലുമ്പോൾ ചുടുകയുകയും തണുപ്പുവർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുമോ അതുപോലെ.

ഭവതിക്ക് എന്നോടുള്ള നിസ്സീമമായ സ്നേഹാഭരണങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കുള്ള പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രബലത ഒന്നുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് എനിക്ക് ഭവതിയുടെ അസന്നിധാനത്തിൽ അത്രവളരെ വ്യഗ്രതയുണ്ടാവാത്തത്.

ഏതെന്നാലോ, ഭവതുമെന്ത് നമ്മുടെ വേർപാടിൽ നീ അത്രവളരെ കണ്ണിതപ്പെടരുതെന്നു മാത്രം..... ഞാൻ എന്നേയ്ക്കും നിന്റേറുത്തന്നെ.

മഹാനായ ജോൺ ചർച്ചിൽ (മാർബെറോപ്രഭു) തന്റെ പ്രിയതമയായ “സാരാജെനിങ്സിസ്” അയച്ച ഒരു എഴുത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “ഭവതിയുടെ ആർദ്ധഭാഗത്തിലും ദൈശ്വന്യത്തിലും ആത്മാർത്ഥ

മായി സന്തോഷിക്കത്തക്കവണ്ണം,—അതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കത്തക്കവണ്ണം എന്നിങ്ങനെയായി സുസ്ഥിരമായ സ്നേഹം ഉണ്ടു്. നാം രണ്ടുപേരും ഒന്നിച്ചു് കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നതിനിടവരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ആനന്ദം അവർക്കു് നീയുമല്ലേ? ഭവതിക്കു് പ്രാപ്തമായ രീതിയിൽ പ്രദാനം ചെയ്യാവുന്ന സംതൃപ്തിമാത്രമേ ഞാൻ ആശിക്കുന്നുള്ളൂ. ഭവതിയിൽനിന്നും എന്നിങ്ങലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന ആത്മാനന്ദം എന്നെ അമർത്തുന്നതാകരുതെന്നു് ചെയ്യും.

വിശ്വവിശ്വതനായ “വില്ലാംകോൺഗ്രീവു്”, “ആബെല്ലാ”ക്കു് അയച്ച ഒരു കത്തിൽ അദ്ദേഹം അവളോടു പറയുന്നു:—

പ്രാണേശ്വരി, കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ നടന്നതെന്തെന്ന് നീ ഓർക്കുക. അതായിരുന്നു ഒരു കമിതാവിന്റെ അന്ത്യചുമ്പനം. അതിന്റെ നിത്യാശ്വാസവും നിത്യാനന്ദവും:—

എന്റെ ആത്മാവിനെ ക്ഷണനേരത്തേക്കു് പരമാത്മാവിൽ നിന്നും വേർപെടുത്തി നിന്നിരുന്നതെന്തെന്ന് ലയിപ്പിച്ചു. എന്റെ മേൽ നിനക്കുമാത്രം പൂർണ്ണാധികാരമുണ്ടു്. ഞാനും നീയും മാത്രമായി വിട്ടുമാറായ ഒരു വിജയസ്ഥലത്തു് എത്തിയതായി എന്നിങ്ങനെയായി. (ഹാ അങ്ങിനെ സത്യമായി നടന്നെങ്കിൽ)

കോൺഗ്രീവിനു് അബെല്ലായിലുള്ള പ്രേമം, കീററ്സ്നു് ഫാനിബ്രാണിയിൽ ഉള്ളതിനെ അപേക്ഷിച്ചു് രണ്ടാംതരമായിരുന്നു. കീററ്സ്, ഫാനിക്കു് ഇങ്ങനെ എഴുതി:—നീ എന്നിൽ ഉള്ളവെക്കിടിക്കുന്ന പ്രേമം എത്രമാത്രം അഗാധമാണെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ അതിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. എന്റെ മനോവ്യാപാരം അതിനെ ഭയപ്പെട്ടു്. ഹാ ഇപ്പോഴൊ?——ഞാൻ നിന്റെ നേത്രങ്ങളിൽ ദിവ്യപ്രണയവും നിന്റെ ബിംബായ രണ്ടു് അനന്ദാഗതികൾ ചെയ്തതിനൊളിയും, നിന്റെ പാദപല്ലവങ്ങളിൽ പാവനതയും ആണം ഒഴിക്കുന്നത്. നിന്റെ പ്രേമ

സമ്പത്തിൽ ഞാൻപോലും അസുഖമുപാകുന്നു.——

നീ സമർപ്പിച്ച അന്തിമചുമ്പനം മധുരതയും നിന്റെ അപ്പോഴത്തെ ആകാരസൗകര്യം പൂർവ്വതയ്ക്കു് സന്ദർശനമായിരുന്നു.

ആഗമഗദ്യസാഹിത്യകാരന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ മി. വില്യംഫോസ്ലിറു് തന്റെ ഇഷ്ടപ്രാണേശ്വരിയായ “സോറാവാൾഷ്വി”നു പ്രേമലേഖനം എഴുതിയതായിട്ടുണ്ടു്. “ഏറ്റവും പ്രിയതരമായ നമ്മുടെ സമാഗമങ്ങളെപ്പറ്റി സ്മരിക്കേയാണെങ്കിൽ, ഭവതിക്കും എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഈ പ്രണയബന്ധം ഇത്രയധികം സുഖമാണെന്നുള്ളതു്” എന്നെ അതിശയിപ്പിക്കുന്നില്ല. സുരഭിലസുമസഞ്ചയത്തെ മുട്ടവായി തലോടി വരുന്ന മന്ദാനിലന്റെ സൗമ്യമായ പരിമളം നിന്നെ സ്മരിക്കുവോൾ എന്നിങ്ങനെയായി ലഭിക്കുന്നു. അതേ അവസരത്തിൽത്തന്നെ ഫോസ്ലിയുടെ ശോകഗീതത്തിലെ രണ്ടുവരിയും എന്നിങ്ങനെയായിരുന്നു:—

So shalt thou find me ever at thy side
Here and hereafter, if the last may be.

എന്നു് ഞാൻ സമാധാനപ്പെടട്ടെ.

ആവശ്യമുണ്ടു്.

ഉടനേനി!!!

ഞങ്ങളുടെ റഡിമെയിഡ് ബ്രസറികൾ വീടുകളിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന വില്യത്തിന് ഏതു് നമ്മുടെ ആവശ്യമുണ്ടു്. സ്ത്രീകൾക്കു് മറ്റു രൂപായും പുരുഷന്മാർക്കു് മറ്റു രൂപായും ശമ്പളം നൽകുന്നതാണു്. ഉടനെ അപേക്ഷിക്കുക.

നവഗാർ & കമ്പനി

റയിൽവേ റോഡ്,

പഴവങ്ങാടി, തിരുവനന്തപുരം.

മാനാമോഹനതകരസായനം (പേററൻറ്)

ഏതുതരം മോഹരോഗങ്ങൾക്കും ഫലിച്ചു ദിവ്യശാസ്ത്രം. മോഹം, അസ്ഥിസ്രാവം, ശുക്ലസ്രാവം, പൂയമോഹം, മുതത്തിൽ കലക്കൽ, പഴുപ്പും കൈവും കലർന്നുപോവുക, മുതത്തിൽ ഒറ്റുസം ഉണ്ടാകുക, ധാതുക്കളും, ശരീരം മെലിച്ചിൽ, സിഫിലിസ്സ്, തുറച്ചുപോയ അളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പണ്ണകൾ ഇവകൾക്ക് കൈകണ്ടിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധമായ സിദ്ധശാസ്ത്രം മാനം. അനവധി രോഗികൾക്കു കൊടുത്തു അതുതകരമായ ഫലപ്രാപ്തി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മോഹരോഗനിമിത്തം സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കുണ്ടാകാറുള്ള രജാഭോഷം, ശുക്ലഭോഷം, മുതലായവയേയും മാറി ഗർഭധാരണയോഗ്യങ്ങളായ ശുദ്ധകൈശുക്ലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതു മാനം. മാത്രം അരതോലാമുതൽ ഒരു തോലാവരെ.

വില രാത്ത് 1-ന് രൂ. 4 0 0

സുവർണാവസരം!

::

::

സുവർണാവസരം!

നശിച്ചുപോയ നൈവനത്തെ വീണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള

വിശേഷപ്പെട്ട ധാതുപുഷ്പിലേഹം

പരിശുദ്ധമായ അമ്പർ, സാലാമിസി, മുസ്സോ തുടങ്ങിയുള്ള ധാതുവൃഷ്ടികൾക്കുള്ളതായ ദിവ്യശാസ്ത്രം, അതാതിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും വരുത്തിച്ചെന്ന് ശാസ്ത്രരീत्या വളരെ നിഷ്കർഷയോടുകൂടി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട തെളിവുകളെ ഈ ധാതുപുഷ്പിലേഹം ധാതുവൃഷ്ടികൾ ശരീരശക്തിക്കും സദ്യുഫലപ്രദമായ ഒരു ദിവ്യശാസ്ത്രമാണ്. ഇത് ശുക്ലസ്രാവം, ശീശുസ്ഖലനം, സ്വപ്നസ്ഖലനം, ലിംഗശൈഥില്യം, രാജാബുദ്ധി, ശരീരപുഷ്പി, വണ്ണപ്രസാദം മുതലായവകൾക്ക്, അതിശയഫലം വെച്ചും. പേരുതന്നെ അനപർത്ഥമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു മുദ്രക്കു പറയാം. കാലത്തും രാത്രിയിലും അര മുതൽ ഒരു തോലാവരെ. പശുനിഷ്ഠി.

കാൽറാത്ത് കുപ്പി 1-ക്ക് വില രൂപാ 1.

എം. പി. കൃഷ്ണൻ വൈദ്യൻ,

ശ്രീകൃഷ്ണവിഭാസം ആയുർവ്വേദമാർഗ്ഗസി

സർക്കാർ ആയുർവ്വേദ ഗ്രാൻഡ് വൈദ്യശാല,

കൊല്ലം.

കൊല്ലം.

ബ്രാഞ്ച്,

രജിസ്റ്റേർഡ് ഡയറക്ടറുടെ ഓഫീസിന്

കൈമാറ്റം,

തിരുവനന്തപുരം.

ആയുർവ്വേദസംബന്ധമായ എല്ലാ രോഗങ്ങളും ഇവിടെ കിട്ടുന്നതാണ്.

വിശദവിവരങ്ങൾക്കും ക്യാൻസറിനും സ്തനാസുര്യം അപേക്ഷിക്കുക.

ROYAL BAKERY

Main Road, QUILON.

O
Y
A
L
B
A
K
E
R
Y

Birthday, Christening, Wedding, Presentation, X'mas & New Year Cakes a Speciality. Our Daily Test Keeps Royal's Pride Best.

Pound Cakes of all sizes, Small Cakes of all sorts, Tartlets of varieties, Sponge, Rolls & Cakes. Biscuits of qualities, Buns, plain and sweet, made for special orders. Ours is unrivalled for quality and purity.

A TRIAL WILL CONVINCE YOU.

Our Bread is your best food prepared with finest pure ingredients according to Canadian Methods.

BEWARE OF IMITATIONS.

The Murali Institute of Engineering,

QUILON, TRAVANCORE.

Equip For Bright Prospects

ADEQUATE TRAINING
ENSURES YOU SUCCESS

Courses :

Radio Engineering
Electrical Engineering
Civil Engineering
Telegraphy

**MODERATE FEES
INTENSIVE TRAINING**

*For further particulars
please apply to:—*

V. P. Gopala Pillai,
MANAGER.

ആ പത്മസാഗരം

ഹോസ് ആഫീസ്, കൊല്ലം.

ആരോഗ്യത്തിന് അത്യന്തമം

ENQUIRE AT

Modern Stores for
Modern Glasses and
Musical Instruments

MAIN ROAD,

QUILON.

We Challenge Rs. 1,000/- (a wonderful invention)

MAGIC RING

This ring is prepared with the help of magic and mesmerism power. It works wonders. Any one who wears this ring will succeed in any object however difficult or uncontrollable it may be. It will save you from all kinds of dangers and diseases. There can be no effect of evil stars. The wearer of this ring will have a full control on a person (male and female) however hard hearted or proud (he or she) may be, and will become most obedient, rather feel distressed in absence. You will succeed in love, litigation, and service and acquire a lot of money. In short the ring will serve as a body guard. Try once and see its wonderful results at the very first night.

PRICE Rs. 1-15/-

(Postage extra.)

PRICE REFUNDED IF PROVED OTHERWISE.

HOUSE OF MIRACLES, Premgale,
LAHORE.

രാജൻ ഫോട്ടോ സ്റ്റുഡിയോ
മെയിൻ റോഡ്, കൊല്ലം.

RAJAN PHOTO STUDIO
ARTIST PHOTO-GRAPHER.

SPECIALIST IN:

Photo Enlargement, Engraver, Half-tone Blocks,
Rubber-Stamp & Cinema Slide Etc. Etc.

MAIN ROAD, QUILON.

“ലക്ഷണശാസ്ത്രജ്ഞൻ”

നവസംഭാവം, അംഗലക്ഷണം, ശരീരശാസ്ത്രം, ത്രിരംഗമലായവകുടുംബം പുരാതനങ്ങളായ മറ്റു പല ശാസ്ത്രങ്ങളായും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും, ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതരേഖയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി അറിയണമെന്ന ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ, ഏതുരൂപത്തിലായാ ഓരോരുത്തരും വന്നു കാണുവിൻ.

എസ്. അബ്രാഹാമിസ്,
കെ. റ്റി. കമെക്കിൾ,
C/o എം. കെ. കമ്പനാകർ.

അയ്യപ്പുപാലം, ചിനകട,
കൊല്ലം.

കാലാനുകൂലമായ സകല വിധ സൗജന്യങ്ങളോടും സൗകര്യങ്ങളോടുംകൂടി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള കോളത്തിലെ ഏകമാത്രകാ സ്ഥാപനം.

എസ്. ആർ. വി. ആന്റോപ്പി ബാങ്ക്,
കൊല്ലം.

ഇവിടെ സ്വയം തുടങ്ങിയുള്ള സകല ലോഹങ്ങളും വിലയായും, പണയമായും സ്വീകരിക്കുകയും, ബാങ്കിംഗ് സംബന്ധമായ എല്ലാ ജോലികളും കൃത്യമായി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യപ്പെടും. സ്വയം ഒഴികെയുള്ള ലോഹങ്ങളോട് കാലാവധി 90 ദിവസം. കോളീയരുടെ സാമ്പത്തിക വശങ്ങളെ കഴിയുന്നവിധം പരിചോദിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിമാത്രം സസംഘടിതമാക്കിയ ഈ സ്ഥാപനം നിങ്ങൾക്ക് അടുത്തുമാത്രം ഒരു നേട്ടമാണെന്നു അനുഭവിക്കാൻ കഴിയുന്നിരിക്കും.

പ്രൊപ്പ്രൈറ്റർസ്:— ആർ. മാമോദൻ,
ആർ. പരമേശ്വരൻ.

V ALL YOUR ELECTRICAL REQUIREMENTS
Please Enquire at:-
THE QUILON ELECTRIC CORPORATION
QUILON.

When you Visit Quilon Call at the JANARDHANA VILAS Nair Hotel and Tea Shop, QUILON.

നിങ്ങൾ കൊല്ലം സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ വൃത്തിയും വിലയും ഉള്ള ആഹാരം കഴിയുന്നതെന്ന ആഗ്രഹിക്കുന്നവരിൽ ഇപ്പോൾ ചിനകടയിൽ മറ്റു നാൽക്കോട്ടലുകളെ അപേക്ഷിച്ച് ഭേദിച്ച് നൽകുന്നവരെന്നു അനുഭവവിചാരം നാൽക്കോട്ടൽ & റീഷാപ്പ് സന്ദർശിച്ച് സന്തുഷ്ടരാകവിൻ.

മാണുഷ്യർ
ജനാർദ്ദനവിലാസരോട്ടൽ & റീഷാപ്പ്
ചിനകട, കൊല്ലം.

കുമാരീ തെലം!

പതിവായി നീലിക്കുറിയിൽ ഉത്തമമായ റെന്റർമാരിൽ നീണ്ടുചുരുന്ന് വണ്ടിനിറവോടെയുള്ള കലാഭിയാനം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. മുടികൊഴിച്ചിട്ട്, മുടിമുളയ്ക്കുക, ഓപ്പറേഷൻ, ലാമറം, ചെറി, ചിരഞ്ചി, തലവരണം, ശിരോമാന്ദ്യം, നീലിക്കുറി, മുടികുറ്റം, പീനസ്, അകാലം ഇവകളെ നൽകിത്തന്നു. കണ്ണിന് നല്ല കളർക്കായ ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ട് നേത്രരോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാവാനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം. നല്ല സൗന്ദര്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതായും ഉണ്ടാക്കുവില 6 രൂപയ്ക്കു കിട്ടി ഒന്നിന് 14 അണ.

ഹീമാനീ!

(മുഖപ്പുറമിന് മെണ്ണനാൽക്കം അടയ്ക്കം)
മുഖത്തുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾവിടിക്കാ ഏതായാ മനുഷ്യർ നിരാശയാകും പുറകുലാപുറ്റനങ്ങളെല്ലാം പ്രസ്താവ്യമാണ്. അങ്ങനെയായിരിക്കാൻ പരിവേഷി നീലിക്കുക. അതു മുഖത്തുണ്ടാകുന്ന കളർക്കെടുക്കു റീഷാപ്പിനായും, അപ്പുറത്തും ഉണ്ടാക്കി നിങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യത്തെ നിർവ്വഹിക്കുക.

വില കൂടിനീന്ത് 10 അണ.
അപേക്ഷിക്കുക —
ശ്രീ ശങ്കരേശ്വരസ്വാമിമാരും,
ബീച്ചിൽ സർവീസ്, കൊല്ലം.

V. P. ചിലവു പ്രകൃതം

JABCO FOUNTINK—
THE BEST FOR YOUR PEN.
ജാബ്കോ ഫൗണ്ടിങ്സ് പെൻ
മാന്ദി, പെനകൾക്ക് ഏറ്റവും ഉത്തമം
വിഭാഗം മക്കികളെക്കൊ വിശദീകരണം.
Manager,
K. Janardhanan B. A.
National Agencies,
QUILON.

ഒന്നിന് രണ്ട്.

എറണാകുളം, തങ്കമന്തറ ബി. എ.

എസ്കിസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ദേവനായകം പിള്ളയും ഭാരതദാസ ശാരദാമ്മയും തമ്മിലുള്ള വിവാഹമോചന മേതു ഇന്നും പലക്കും അജ്ഞാതമാണല്ലോ. പിപിപിയികാസദൃശമായ ചെറുപ്പിജത്തിൽനിന്നും കീമാകാരമായ വടവൃക്കും കിട്ടിത്തു് ചൊണ്ടുന്ന മാതിരി ഒരു നിസ്സാരസംഭവമാണു് അതിനു കാരണമായി ഭവിച്ചത്. പണ്ടൊക്കെ, അതായതു് ദാക്ഷായണിയും മേയത്തിയും ശീലാവതിയും ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് ഭർതൃഹിതത്തെക്കുറിയെന്തു് മറ്റൊന്നും കലശ്ശീകൾക്കു് നോക്കാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോഴാകട്ടെ ന്യായം ന്യായബോധം അബലാഘൃതേജങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ച തുടങ്ങി; പുരുഷന്മാർ കാണിക്കുന്ന തെറു് ക്ഷമിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധത കുറഞ്ഞു. മുതക്കത്തിൽ വിവാഹമോചനം എന്ന ബാധയുടെ ആവിർഭാവവും ഉണ്ടായി. അതാണു് “അക്കാലമൊക്കെയും പൊണ്ണായി നമ്മുടെ— മയ്യണ്ണിമാരിതാ മക്കത്തുപോകുന്നു” എന്ന് ഒരു കവി ചാടിയിട്ടുള്ളതു്.

ശാരദാമ്മയും ദേവനായകംപിള്ളയും ആത്മീയവേദിയിൽ ഏർപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു പരസ്പരപ്രേമത്തോടുകൂടിയിരുന്നെന്നാണു് സർവ്വതൃപ്ത ധാരണ. സ്വതഃ ഭർത്തൃലക്ഷണനായതിനാലും, കലീനതപ്രകാരം സമ്പത്തു കൊണ്ടു ഉയന്നുപോന്ന കളുത്തതിനായതിനാലും, അയാൾ ഒരു Hen pecked (ഭാഷാപരിഭാഷ അക്ഷരപ്രതി അനുഷ്ഠിക്കുന്നവൻ) വല്ലതോയിപ്പോയി എന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും. ശാര

ദയും യാതൊരു സ്വഭാവവൈകല്യങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നെങ്ങിനെയാണു് ഈ ദുസ്ഥിതി സംഭവിച്ചതെന്ന് ന്യായമായ ചോദ്യം ഉണ്ടാകാം. അതിനു സമാധാനം മനശ്ശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പറയും.

നാരിമാരെ നയിക്കുന്ന രീതി അനുസരിച്ചിരിക്കും അവരുടെ സ്വഭാവഗതി. തടാകജലംപോലെയൊണു് മനസിമാരുടെ അന്തരംഗം. ഇളക്കിയാലേ ഇളകൂ; കലക്കിയാലേ കലങ്ങൂ; ചൂടുപിടിപ്പിച്ചാലേ ചൂടാകയാലുള്ള ശാന്തമാണു് പാവമാണു് എന്നൊക്കെ വിചാരിച്ചു് കുതിരകയറിയാൽ സർവ്വാബലമാവും.

ഏകലോചനംകൊണ്ടു് ഒരു രസവും അപരനേന്ദ്രത്താൽ അന്യരസവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിൽ അനുഗ്രഹിതരായ കഥകളിക്കാർ കൊമ്പുകുത്താറുണ്ടെങ്കിലും ശ്ലീകൾക്കു് ആ കലയിൽ ഉള്ള പാടവും സൂത്ര്യർമത്രേ. പ്രേമ ജ്യോത്സ്നികയും, കോപസ്ഫുലിംഗങ്ങളും, പ്രതീകാരശല്യങ്ങളും, കാരുണ്യകടാക്ഷങ്ങളും എല്ലാം ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ പ്രസരിപ്പിക്കുന്നതിന് സമർത്ഥങ്ങളാണു് നാരിലോചനം. ശാരദയും അതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല.

കഴിഞ്ഞയാണു് ധനമാസം രണ്ടാഴ്ചത്തെ അവധിയിൽ ദേവനായകംപിള്ള പ്രിയതമയോടൊന്നിച്ച് കൊല്ലത്തു താമസിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ അയാൾ സ്വമറിയിലിരുന്ന് ധൂമപാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഭൂതൻ വിനയപൂർവ്വം അടുത്തുചെന്നു. കസേരയിൽ മലന്തകിടക്കുന്ന ദേവനായകംപിള്ള മഹാസാമ്രാട്ടിന്റെ ഗൗരവഭാവത്തിൽ “ഉം” എന്ന് മുഖി.

ഭൃത്യൻ:—ഒരാൾ അങ്ങനെയൊക്കെയാണെന്ന് വന്നതിൽക്കൂടെ.

ദേവ:—ആരാണ് ചോദിച്ചത്?

ഭൃത്യൻ:—ചോദിച്ചത് ഒന്നുമില്ല. അങ്ങനെയൊക്കെ കണ്ടെ മതിയാകൂ എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞു.

ദേവ:—വല്ലപെറ്റി ആലിസുമായിരിക്കാം. ശവങ്ങൾ! കഴിപ്പാവല്ലതും കാണിച്ചിട്ടു ഒട്ടുമിക്കയിൽ സഹായത്തിന് ഇവിടെവരാം! പോകാൻ പറ.

ഭൃത്യൻ:—അയാൾ വരാത്തയില്ലെങ്കിൽ കസേരയിൽ കയറി ഇരിക്കുകയാണ്.

ദേവ:—ഡാം ബഗർ! എന്തായാലും കളയാം.

ആഗതൻ: എക്സയിസ് ഇൻസ്പെക്ടറെ കണ്ടിട്ട് എണ്ണിക്കുന്നതോ കാണിച്ചതല്ലാതെ കസേരയിട്ട് ഇളകിയില്ല. വലത്തേ കൈ പൊക്കി വിനീതമായി സ്ലാം ചെയ്തിട്ട് അയാൾ കല്ലടിക്കുകയായിരിക്കാം.

ദേവ:—(അലക്ഷ്യമായി) നിങ്ങൾക്കു എന്തുവേണം? ആരെക്കൊന്നും?

ആഗതൻ:—അത് മനസ്സിലായിരിക്കുമെന്നാണ് ഞാനുദ്ദേശിച്ചത്.

ദേവ:—എനിക്ക് വളരെ ജോലിയിരിക്കുന്നു. സമയത്തിന്റെ വിലയറിയാതെ നിരന്തരമുള്ളതാണ് തുടർന്ന് പ്രയോജനമില്ല.

ആഗതൻ:—എന്നാൽ തെളിച്ച പരത്തേക്കാം. കേൾക്കണം അന്നത്തെ കാര്യങ്ങൾക്കെന്തായിട്ട് സംസാരിക്കാനാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്. തുലാമാസം 18-ാംനാളിലെത്തേ സംഭവങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയില്ലല്ലോ.

ദേവ:—(അസഹ്യമായി) ഓ! ആ തീയതി ഞാനോർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്! നിങ്ങൾ എവിടുന്നുവെന്നു? തിരുനാൾ സംബന്ധിച്ച് ഉള്ളവരായിരുന്നെന്ന് എല്ലാവരെയും തുറന്നവിട്ടോ? എന്താണ് പറയാൻ ഭാവം? തുലാമാസം പതിനെട്ടാമിയതിലോകമൊഴുകും തുടങ്ങി എന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ദേ

വേന്ദൻ ഉൾവരിയ്ക്കും ഒരു ജാർജ്ജ് സാരി വാങ്ങിക്കൊടുത്തത് അന്നാണെന്നോ അതുതല്ല പരാശൻ മണ്ഡൂസ്സിയുടെ വാസ്തവ്യനരോസും വെളിച്ചപ്പെടുത്തിയ സമുദ്രത്തിന്റെ വാർഷികം അന്നാണെന്നോ മറ്റൊരായിരിക്കാം. രസമുണ്ട്. കേൾക്കട്ടെ. കേൾക്കട്ടെ.

ആഗതൻ:—മറന്നതോ കാണിക്കട്ടെ. കഴിഞ്ഞ തുലാമാസം 18-ാംനാളെ വൈകുന്നേരം ആലുവ റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ റോഡിനു സമീപം നിങ്ങളുടെ ഹിൽമാൻ കാർ ഒരു സാധുവായ ഇട്ടപ്പിന്റെ പുറത്തു കയറിയത് ചെട്ടെന്ന് മറന്നുപോകത്തക്ക സംഭവമല്ല. ഇട്ടപ്പാണ് ജീവനോടെ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നത്. റോഡിന്റെ വലത്തുവശത്തു കൂടി ഞെറ്റായി ഓട്ടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന കാർ നിങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മദർശിനാൽ എന്റെ പുറത്തു കയറി. അപ്പോൾ എത്ര ദയവായി നിങ്ങൾ എന്നെ കാറിൽ കയറ്റി ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയി! രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞു എന്റെ ചെലവിനും നഷ്ടപരിഹാരത്തിനുമായി ഒരു നൂറു രൂപകൾ തരാമെന്ന് ഏറ്റിരുന്ന നിങ്ങളെ വീണ്ടും ഇപ്പോഴാണ് കാണുന്നത്! നിങ്ങളുടെ പ്രതിജ്ഞ നിറവേറിയില്ല. ഞാനയച്ച രണ്ടുനൂറ് എഴുത്തുകൾക്ക് മറുപടി അയയ്ക്കാനുള്ള മൗലിയും ഉണ്ടായില്ല.

ഇട്ടപ്പിന്റെ വലതു ഭാഗം കഴിഞ്ഞു കൂടി കെട്ടിയിരുന്ന ഒരു തൂണിയിൽ തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന കഞ്ഞിനെപ്പോലെ വിരൂപിച്ചിരുന്നു. എക്സയിസ് ഇൻസ്പെക്ടർ അവരോടൊക്കെ ആ ശിഥിലകരത്തിൽ നോക്കിയിട്ട് ദയോത്തുമായി പറഞ്ഞു:—“ഓ ഇട്ടപ്പേ! വെറുതെ ഇവിടെവരെ വന്ന് ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിയില്ലായിരുന്നു. അത് ഞാനൊന്നും വാശനും ചെയ്തിരുന്നില്ലല്ലോ. ലഹരി വല്ലതും ഉള്ളിൽ പെന്തിരുന്നതുകൊണ്ട് വൃഥാ തോന്നിയതായിരിക്കണം. സാരമില്ല. ഇവിടെ പോലീസിൽ ആളെടുക്കുന്ന എന്നു കേട്ടിട്ട് ഇങ്ങോട്ടു

വന്നതായിരിക്കും. എങ്കിൽ സ്നേഹിതാ! നിങ്ങൾക്കു ഭാഗ്യമില്ല.

ഇട്ടപ്പ്:—അപ്പോൾ അന്ന് ആ നല്ല വാക്കുകൾ പറഞ്ഞത് കേസുണ്ടാകാതെയിരിക്കാനാണ്, ഇല്ലെ? നിങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചു നിങ്ങളിൽ കുറ്റം ചുമത്താതെ ആ ഫേസ് നാരായണപിള്ളയ്ക്ക് മൊഴിയും കൊടുത്തു. രക്ഷപ്പെട്ട എന്ന് സ്പഷ്ടമായതിനാൽ ഇനി എന്തും പറയും. അഭിനയിക്കാം.

ദേവ:—എങ്കോ പപ്പക്കുട്ടീ! ഓ! തന്റെ നശിച്ച പേര് ഓർമ്മയിൽ നിൽക്കുന്നില്ല— ഇതെവിടമെന്നറിയാമോ? കടക്കു പുറത്തു്.

ഇട്ടപ്പ്:—എന്തുവേണമോവിളിച്ചു കൊള്ളണം. പേരു മാറിത്തന്നാൽ എനിക്കു കോവിലുകളിൽ കയറുകയും ചെയ്യാമല്ലോ. ഒരു പക്ഷെ പപ്പക്കുട്ടിയുടെ തത്ത്വമായിരിക്കാം. ഇട്ടപ്പ്. എന്നെ മിരിപ്പി അയച്ചുകളയാമെന്ന് വിചാരിക്കണ്ടോ. (കൈ നീട്ടിയിട്ട്) ഇതാ ഈ ഇടം കൈ ഒളിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതും കൂടി തട്ടിത്തകർത്തു കളയണം. എന്തിനു ബാക്കിയിടുന്നു? അശുപത്രിയിൽ കിടന്ന രണ്ടു മാസക്കാലവും എന്റെ കുടുംബം, ഒരു ഭാര്യയും രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളും പട്ടിണിയാണ്. അറക്കത്തേതി എന്നിൽ ദയവുണ്ടാകണം.

ദേവ:—എന്തുചെയ്യാം! എനിക്കൊരു ഭാര്യയുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങൾക്കും കുടുംബത്തിനും നേരിട്ട ദുരവസ്ഥയിൽ ഞാൻ ഹൃദയംഗതമായി പരിതപിക്കുന്നു. എന്നെക്കൊണ്ടു് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നിങ്ങളുടെ അശുഭനിമിത്തം അന്നു വൈകുന്നേരം എനിക്കെന്തെല്ലാം അസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്ന് അറിയാമോ?

ഇട്ടപ്പ്:—അതേ. സിനിമാ തുടങ്ങുന്നതിന് അമേണിക്കർ മുമ്പാകെ ഫാക്രിൽ കയറാൻ സാധിച്ചൊള്ളു, കാരിന്റെ മുൻസീറ്റിലിരുന്ന ആ ജഗന്മാഹിനിയുടെ പ്രവാളാധരങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചിരുന്ന മദഘാസം ഈ നിർഭാഗ്യന്റെ ചുട്ടനിണം കണ്ടു് അല്പം ഒന്ന്

അമന്നിരിക്കണം. ഇതിൽ കൂടുതൽ അസൗകര്യം എന്തെങ്കിലും വരാനുണ്ടോ?

ദേവ:—(കോപത്തോടെ) താൻ പോയി കേസ് കൊടുക്കൂ. വേണമെങ്കിൽ കാരിന്റെ നമ്പരം അഡ്വക്കേറ്റ് പറഞ്ഞുതന്നേക്കാം.

T. V. R.

ഇട്ടപ്പ്:—ഇനി കേസൊന്നും വരാനില്ലെന്ന് പുണ്യബാല്യമുള്ളതിനാൽ കൈയ്യുമായി എന്തുംപറയാം. പക്ഷെ ഒരളിയാൻ വരട്ടെ. ഞാൻ വിടുകയില്ല! പലിശയ്ക്കു് പലിശയും ചേർത്തു് ഒന്നിനു് രണ്ടായി വാങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഇട്ടപ്പ് അല്ലെന്നു വരണം. അന്ന് നൂറു രൂപാ താമരനോറിട്ട് ഒരു കാശെങ്കിലും എറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ വേണ്ടുകില്ലായിരുന്ന. നിങ്ങൾക്കു് മനസ്സാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ— ഓ! നിങ്ങൾക്കു് മനസ്സു അതിനൊരു സാക്ഷിയും ഉണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു ഞാനാണ് മറയൻ—അന്ന് പറഞ്ഞതിൽ പത്തിലൊന്നു തുക തന്നാൽ വലിയ അനുഗ്രഹമായി.

ദേവ:—റാസ്കൽ! കടക്കോ പുറത്തു്! നീ ഇരട്ടിയായി വാങ്ങിക്കും എന്നല്ലേ പറഞ്ഞതു്. വാങ്ങിച്ചോ! എങ്കോ പാകും! ഇവനെ പിടിച്ച് വെളിയിൽ തള്ളാം—

ദേവനായകപിള്ളയുടെ ഭാവം പകർച്ചയായ് ഭഗാശയനായ ഇട്ടപ്പ് മുററത്തെയ്തിറങ്ങി.

ഉച്ചാനസുമ്മൾ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധയായ ഒരു കോമളഗന്ത്രിയിൽ അയാളുടെ നേത്രങ്ങൾ പതിച്ചു. അനന്തഗവന്ദേശത്തെ വലിക്കുന്ന കളിർനെന്തൽ ആ തരുണീതിലകത്തിന്റെ അളകുചംക്കിടകളിൽ തത്തിക്കളിക്കുന്നതുകണ്ടു് അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഹിമജലസേചനാനന്ദിതയുണ്ടായി.

“കല്ലോലചില്ലിമടവാർ കലമരലിയാളെക്കല്യാണമല്ലവഴിയിൽ തടയുന്നതോർത്താൽ.”

എന്നാലും എന്റെ ഉദ്ദേശ്യസാധ്യത്തിനുള്ള യത്നത്തിൽനിന്നും പിന്മാറാൻ പാടില്ല— എന്ന് സ്വയം മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു് അയാൾ അ

വളരെ മുമ്പിൽ സഡെയും ചെന്ന് വിനയ പൂർവ്വം ചോദിച്ചു:—

“ദേവനായകംപിള്ള യജമാനന്റെ ഭാത്രി എവിടെയാണിരിക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.”

യുവതി:—നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്ന ആൾ ഞാൻ തന്നെയാണു്.

ഇടുപ്പ്:—ഈ വേഷമാണു് എന്നെ തെറ്റിച്ചതു്. അന്നു കണ്ടപ്പോൾ മദാമ്മയുടെ മീതിയിലായിരുന്നു.

യുവതി:—വേഷമോ! മദാമ്മയോ! നിങ്ങൾ ആരെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു? നല്ല ബോധത്തോടുകൂടിയൊന്നോ നിൽക്കുന്നതു്?

ഇടുപ്പ്:—എന്നെ അറിയുകയില്ലേ? കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ?

യുവതി:—ഇല്ലാ എന്നു സത്യം ചെയ്യാം.

ഇടുപ്പ്:—ആ അപായം നേരിട്ടു ദിവസം കാണുന്നില്ലേ? അന്നു് ഇവിടുന്ന് ദേവമായി സംസാരിച്ചു. എന്റെ മുറിവു വച്ചുകെട്ടാൻ തന്ന സിൽക്കു് കൈലേസ് ഇന്നും ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടു്.

യുവതി:—സിൽക്കു് കൈലേസോ? അപായമോ? എനിക്ക് കൈക്കലാവാൻ മനസ്സിലാകുന്നില്ല. തെളിച്ചു പറയൂ.

ഇടുപ്പ്:—കഴിഞ്ഞ തുലാമാസം 18-ാംനം വൈകുന്നേരം അവിടുന്ന് ദേവനായകംപിള്ള യജമാനനും കൂടി ആലുവാ റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ റോഡിൽകൂടി ഫീൽമാൻ കാറിൽ സവാരി പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മരവുകൊണ്ടു് എന്റെ പാത്തു് കാർ കയറി പരക്കുകൾ പാറി. ആ ഘട്ടത്തിൽ അവിടുന്ന് ഭയപ്പെട്ടു് നിലവിളിച്ചു. അന്നു് അദ്ദേഹം ചെയ്യാമെന്നെറിയുന്ന സഹായത്തെക്കുറിച്ച് കാമപ്പെടത്താനാണു് ഞാൻ വന്നതു്. പക്ഷെ എന്നെ അദ്ദേഹം അട്ടിപ്പായിച്ചു. എനിക്കൊരു ഗതിയുമില്ല.”

യുവതിയുടെ നെടിയനോരത്തുൾക്കു സപ്രകാശങ്ങളായി. ഒരു ഉത്തരഗവിപത്തിന്റെ സു

ക്ഷമായ നാശകരത്വം അവർക്കു് സ്പഷ്ടമായി കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. അക്ഷമയോടെ അവർ പ്രതിവചിച്ചു—തുലാമാസം 18-ാംനം ഞാൻ അമ്മയോടൊന്നിച്ച് ഹ്രീ മിത്രം എക്സിബിഷൻ കാണാൻ നിശ്ചയിച്ചതല്ലേ? എന്തു പോയി താമസിക്കുകയായിരുന്നു. ആട്ടെ. ആ കൈലേസ് കാണട്ടെ.

അയാൾ പാക്കറിൽ നിന്നും ഒരു വിചിത്രമായ ലേസെടുത്തു് നീട്ടി. അതിൽ “ഗ്ലാഡി” എന്ന അക്ഷരങ്ങൾ കസവിൽ തൂനിപ്പിടിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഇതു് ആ നശിച്ച ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യൻ നഴ്സിന്റെയായിരുന്നു. എനിക്ക് അന്നേ സംശയമുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ ഡീയർ അവളുടെ കാമുകനാണു്. ശരി, എന്ന് തന്നത്താൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവർ ഇടുപ്പിനേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് ഭവനത്തിനുള്ളിലേക്കു നടന്നു.

“അജ്ഞാതത്തിനാൽ, മെൽബി അറക്കച്ചൊന്നാൽ, നാൻ കത്തിവെച്ചാൻ” എന്ന ചൊല്ലുപോലെ ഞാൻ മുനറിവു കൊടുത്തു. ദേവനായകംപിള്ള യജമാനൻ അതു കേട്ടില്ല. എന്റെ മുറു ഞാൻ ചെയ്തു. എന്ന് സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് അയാൾ അവളെ അനുഗമിച്ചു.

ആ യുവതിയുടെ കോപപരീക്ഷയിലെ സപ്തസാലമായി പരിണമിച്ച ദേവനായകംപിള്ള വേപഥിഗാത്രനായി. എന്തോ അപകടം പിണഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് അയാളുടെ ചിത്തം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അവർ ഗാർഭിയുടേതൊക്കെ ആത്മാവില്ല:—“ഇയാൾക്കു് ഇടനന്ദൻ രൂപായുടെ ഒരു ചെക്കു് കൊടുക്കണം. എനിട്ടു് വീട്ടിലേക്കു് പോകാൻ കാർ കൊണ്ടുവരണം. ഡ്രൈവർ വരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കാൻ സമയമില്ല.”

അങ്ങിനെ ആ ഭവനമിമാൻ അന്നു് പിരിഞ്ഞതാണു്.

We Challenge Rs. 1,000

THE MOST WONDERFUL INVENTION
OF THE MODERN DAYS

MAGIC SCENT

Our most enchanting Magic Scent is a precious thing for those who have been kept neglected by lovers and grown despaired in life. Just sprinkle a few drops near one (male or female whom you want to bring under your control) and he or she will be magically conquered and will begin to love you, rather feel in distress to live without you. Hundreds have tried it, we receive letters daily in admiration of our Magic Scent.

Person who possesses this, Magic Scent is saved from danger of evil stars and diseases. Brings immense wealth, success in litigation, Examination. The possessor of it will succeed in achieving superiority in service, prosperity in life. Try once and you will succeed in any object you have in mind. It being a 100% successful scent, we promise to return price if you are not benefited. Price Rs. 1/15.

Magic House, Postage Extra.
Dharni Building, Rly. Rd., Lahore.

സന്താനങ്ങളെ രോഗങ്ങളിൽനിന്നും
സംരക്ഷിക്കുവാൻ

വൈദ്യകലാനിധി കെ. സി. കുഞ്ഞു
രാമൻ വൈദ്യൻ

ബാലസംജീവനി

ആവണക്കണ്ണ

ഉപയോഗിക്കുവിൻ.

ഈ കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന മലബന്ധം, വയറുവീർപ്പ്, നാക്കിൽപ്പുപ്പ്, പനി, ഛർദ്ദി, അഗ്നിദീപ്തിയും തുടങ്ങിയുള്ള എല്ലാവിധ കഠപ്പൻ വ്യാധികളെയും, ദോഷശോധന വരുത്തി വളരെ വേഗത്തിൽ ശമിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള ഒരു സിദ്ധൗഷധമത്രേ. വില കുറഞ്ഞു കൂട്ടിക്കുറുത്ത മാത്രം. ഒരിക്കൽ പരീക്ഷിക്കുക.

ശ്രീധനപന്തരിവിലാസം

ആയുർവൈദ്യശാല,

മാവേലിക്കര.

FOR EVERYTHING PHOTOGRAPHIC

== RAVI STUDIO ==

THIRUVELLA.

Photographers and Photo Material Dealers.

"ENLARGEMENTS" A SPECIALITY.

Excellent Photographs !

For Moderate Rates !!

In Superior Finish !!!

When you require anything in Photography

PLEASE CONSULT "RAVI"

RAVI STUDIO :: Court Road :: THIRUVELLA.

പാലകവിദ്യയോട് ബ്രാഹ്മണന്മാർ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടതന്നു
 ഭക്തനാമനിഷ്ഠരും അനുഭവിച്ചു സംതൃപ്തിയടയ്ക്കവിൻ

“ആനന്ദഭവനം
 ബ്രാഹ്മണഹോട്ടൽ ആൻഡ്
 ഹോസ്റ്റൽ”
 സ. രാ. ര. സി. ൨൭ വി. ന്!

ജില്ലാകോടതിക്ക് സമീപം,
 ൧൦൦൦ വാ. വി. കെ.

“For Venereal Diseases Specially Consult”

Dr. G. N. UNNITHAN,
 M. D. H.

Homoeopath.
MAVELIKARA.

Time 8 30-11 30 A. M. & 2 30-5 P. M.

PHOTOS ENLARGED

“AT CHEAPEST RATES”

Send us any photo, group or snap (negative or print, whichever available) and we will enlarge and artistically finish it for the amazingly cheap prices of Rs. 2-12 for 8" by 6" size, Rs. 4-12 for 10" by 12", Rs. 5-12 for 15" by 12", Rs. 11-12 for 23" by 17", Rs. 40 for 30" by 24", and Rs. 60 for 40" by 30".

6 PHOTOS FOR Rs 2—From any print or negative you send we will prepare on good double weight paper, six 4½" x 3" photos for Rs. 2. **XMAS CARDS**—made from any photo you send at Rs. 10/- per dozen—these in neat embossed greetings in postcard size folders. The same containing Indian views at Rs. 7-8 per dozen. These unique gifts “will” please.

WANTED—Leica, Contax, other Cameras and photo goods of all kinds for cash. Send full details to:

Wonder Value Studio,

144, Muthiganj, Panchkoshi Samiti Road.

ALLAHABAD.

CHALLENGE Rs. 1,000

(8th WONDER OF THE WORLD)

MESMERISED VASHIKARAN HANDKERCHIEF

(A UNIQUE PREPARATION)

This Handkerchief has been prepared by mesmerism. The bearer of this will possess a unique power of bringing any person under his control, succeed in Love, Litigation, Examination, Service, business and acquire immense wealth. Just show it to any person whom you like and he will be subdued. You succeed in any object you keep in mind. It will save you from all dangers and evils arising from your enemies and evil stars.

Just try once and see its miraculous results at the very first night
Price Rs. 2/8. Postage Extra

Prepared by:

Prof. B. S. VERMAN.

(Mesmerist and Hypnotist)

Dhami Building, Railway Road, Lahore.

“ഇതു നോക്കരുതേ!!”

ജാഗ്രത!

ജാഗ്രത!

വികസലമികിത്വ!

മിതമായ ഹീസ! സജ്ജനപരിശോധന!

മി. ജി. മാധവൻപിള്ള, ചങ്ങനാശി

സി. ഡി. ഫ്രൂട്ട്. സർക്കാർ ഹെവിസ്.

മെഷണറീ.

എല്ലാ തരത്തിലുള്ള കേസുകളും കൃത്യമായ ചെലവ് കൊടുക്കപ്പെടും.

ദി ചന്ദ്രമംഗലം ബാങ്ക്.

പടിഞ്ഞാറേന്നും, മാങ്ങാലിക്കര.

സ്വസ്ഥം പണയത്തിനേൽ കുറഞ്ഞ പലിശ
 ൧൧ എക്സ്പ്രസ്സ് പണം കടം കൊടുക്കപ്പെടും.
 കൂടാതെ മറ്റു എല്ലാവിധ ബാങ്ക് ഇടപാടുകളും നടത്തുന്നതാണ്. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ബാങ്കുപരിസർ അന്വേഷിച്ചറിയാക.

എന്ന മാനേജർ.

M. K. Karunakaran,

*Kochappalli,
Main Road, Quilon.*

ഇനി ജെരൂളി വാങ്ങുമ്പോൾ ജെരൂളി
ജെരൂളിക്കട യിൽ വരുക
പരിപൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാം.

ഏല്പാത്തരം മുമ്പത്തരം ജെരൂളികളും മിതമായ
വിവര്യം കമാത്തരമായും ചിലപ്പറായും കിട്ടുന്നതാണ്.

ന്യായമായ വില ==
== ഒന്നാംതരം ചരക്ക്

സന്ദർശനവിൻ! സംഗ്രഹാകവിൻ!!

എം. കെ. കുറുണാകരൻ,
കൊച്ചുപള്ളി,
മെയിൻ റോഡ്, കൊല്ലം.

B. S. Verman

We Challenge Rs. 1000/-

8th WONDER OF THE WORLD.

Mesmerised Ring

(A Unique preparation.)

The wearer of this mesmerised ring will acquire full power in bringing under his control any person (However hard hearted and proud he may be) and will become obedient. This ring will also save you from troubles arising from evil stars or enemies. The wearer will succeed in Love, Examination, Litigation, acquire immense wealth, and prosperity in Service. Overcome all difficulties, hardships and diseases.

Just try once and see its wonderful results at the very first night.

Price Rs. 2-12

Postage Extra.

Prepared by:

Prof: B. S. VERMAN,

(Mesmerist and Hypnotist)

Railway Road,

::

Lahore.

GANI & Co.,

Paper Merchants, Stationers
— and —

Government Contractors.

A Reliable House

*For all kinds of Printing
Paper and Stationeries.
Trial Solicited.*

Rly. Road,
TRIVANDRUM.

“കടുവായെ കിടുവാപിടിച്ചു”

(രണ്ടു യഥാർത്ഥസംഭവം)

(കലുപ്പക്കുട്ടി ഗോപാലക്കുട്ടൻ; അമ്പലപ്പുഴ)

കാട്ടുവേലി കുന്നുകളിൽ ഒരു മദ്ധ്യവയസ്സനും ഒന്നാലത്തും ജ്യോതൃനും വെളുപ്പുവീണനും അവിജിതനായ ഒരു വലിയ മാന്ത്രികനും ആണ്. ജാതകമെഴുത്തിനും ജപരവിക്കിത്തയ്ക്കും മന്ത്രമുദ്രയ്ക്കും പണ്ടൊരമടക്കുന്നതിനും കണ്ണൻകുഞ്ഞിനോടുകൂടെ പലപ്പോഴും കൂടെ കീഴ്പ്പോട്ടമുഖരിൽ ആരും തന്നെയില്ല എന്ന് മിസ്റ്റർ കുന്നിയാർ തന്നെ പലപ്പോഴും ഉപസ്മരിക്കു പതിവാണ്.

“വെളുത്തുവെളി” പ്രദേശത്തു ഗുണൻ പട്ടയ തമ്പുരാന്റെ കെട്ടിയോർ പ്രസവിക്കുന്ന കുട്ടി പെണ്ണല്ല ആണെന്നും കണ്ണൻ അന്നേതന്നെ പറഞ്ഞതാണ്. ഇപ്പോഴോ!”

“ഡാക്കട്ടർ കൈമുറുത്തുപോയ പനച്ചിത്താനത്തെ കറുപ്പുവെളുത്ത തിരുമേനിയും ഒട്ടേക്കും ഒളുത്തുവെളുത്തതും കൈക്കൊണ്ടു “ഗുരുസിക്കുത്തി” കട്ടിച്ചുവെളുത്ത വെളുത്തമുഖരും കണ്ണൻ കരിച്ചു തീർത്തിയതന്നെ കളിപ്പിച്ചു”

“തേവലക്കാട്ടു പഴുപ്പൻ വേലുത്തമ്പ്രാൻ കറുത്തഅണലിയായി എഴുതയ്ക്കുന്നു കഴിഞ്ഞത്. ആളുകളെല്ലാം നാട്ടിട്ടു കൊടി. അതിനുള്ളപ്പോൾ മാളോരു വേവിലായി വിടിക്കുന്ന ആടിയന കൊറച്ചിലും സങ്കടവുമാണ്, കേറി അങ്ങോട്ടു. പുരയെ മോന്തായം വെട്ടിപ്പൊളിച്ചു, നട്ടുച്ച! നല്ലനട്ടുച്ച! ആരുമെങ്കിലും കൊടുത്തു ഒരു കരംഗുരുവി എന്നിട്ടും ആ പണ്ടൊരത്തിനെ അടിയൻ ഒറ്റയ്ക്കും കൊച്ചുപ്പോൾ പാതിരാതിയ്ക്കും പാത്തവം കൊടിൽ കൊടുത്തു നടത്തിയാണ് കഴിയിലാക്കിയത്. അല്ലാ എങ്കിൽ ഈ നാട്ടിൽ കൈക്കൊള്ളാൻ വയ്യേ? നോക്കിയോ, ഇന്നും കൈക്കൊള്ളാൻ വയ്യുമുണ്ടോ? അതല്ലെങ്കിൽ അതിപ്പിന്നെ എവിടെയെങ്കിലും കൊ

ഞ്ചാപനിയെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒന്ന് അഴിച്ചൊട്ടെ കണ്ണൻ ഇന്നും ഇന്നലെയും കൊണ്ടിരുന്നതു മന്ത്രവാതം. ഡാക്കട്ടർ തമ്പ്രാനെപ്പോലെയാകട്ടെ കടമറഞ്ഞുവെളുത്തവെളുത്ത പേരും പെരുമയും കാത്തു ഇല്ല. “അങ്ങിനെയൊക്കെയൊഴി പൂർണ്ണസം അറിയൂ”.

എന്നിങ്ങനെ തന്റെ ബുദ്ധിവൈഭവത്തെയും പഠിത്തത്തെയും പാടവത്തെയും കുറിച്ചു കണ്ണൻ കുന്നിയാർ പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കുക. അവന്റെ ഒരു പ്രധാനവ്യാപാരമാണ്. എന്നിരുന്നാലും പണ്ടൊരിക്കൽ കണ്ണനും കൂട്ടരും നടത്തിക്കൊണ്ടുപോയ ഒരു “പണ്ടൊരപ്രതം” ചെട്ടെനങ്ങിയ ഒരു കാരും മഴയും പിശുരും മുഖം പൊലിഞ്ഞുപോയ പാത്തത്തിനെ ആശീർവ്വദിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്നും മതിരാതിയിൽ ഒരു ഹോട്ടൽ മാത്രമുള്ള ഒരു വേലക്കാരനായി ജീവിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അയാളുടെ മനോധാപടം കാണിച്ചുവോധിപ്പിച്ചിട്ടും ആ സംഗതി വെറും അബദ്ധപ്പുഞ്ചാലമാണെന്നു ഇന്നും കണ്ണൻ വാശിയോടെ വാദിക്കുന്നുണ്ട്. ആ വേലക്കാരനേ അതിനശേഷം പ്രാണനുംകൊണ്ടു രക്ഷ പ്രാപിച്ചു ആ “ഇട്ടിയാനി” ഇന്നും അമ്പലപ്പുഴയെന്നും കുന്നിയാറെന്നും കേൾക്കുമ്പോൾ ബോധംകെട്ടുവീഴാറുണ്ടുപോലും !!

കണ്ണൻ ബന്ധിക്കാത്ത അറകളെയോ, യക്ഷിയോ രക്ഷയ്ക്കോ സത്യം കൊല്ലിച്ചു ഒഴിക്കാത്ത പ്രേതമോ നാളതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന ചില വീടുകളിലെ മുററത്തു കടയും നാട്ടിയിരുന്ന പെണ്ണുങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വീക്ഷിച്ചു ഫലിപ്പിക്കുന്ന ആ രംഗം ഒന്നു കാണേണ്ടതു തന്നെയാണ്.

“കുന്നിയാർ! ഇന്നലെ എവിടെക്കൊ, രാത്രി പകിട്ടേന്നു പോണതു കണ്ടല്ലോ”

“എന്റെ തമ്പ്രാട്ടി; തമ്പ്രാട്ടി അപ്പോളെവിടെക്കൊ?”

അൻ കണ്ണ. അമ്പലത്തിൽ വെച്ചു. വളരെ ധീരനിയിൽ, വേറൊരാളുണ്ട്.

“മെളുത്ത തമ്പ്രാട്ടി. കൂടെ ഒണ്ടായിരുന്നതു പാണൻ മാത്രമായിരുന്നു. അവന്റെ പണി

ക്കുഞ്ഞിക്ക് ഒരു പ്രേതത്തിന്റെ ഉപദ്രവം; സാമാജികനായിരുന്നു. കുഞ്ഞൻ വേലിക്കിറമ്പിൽ ചെന്നപ്പോഴേക്കു പ്രേതം തുളുമ്പിപ്പോയി. ചൊല്ലി വന്നു കടന്നു. അങ്ങനെയൊരു കോടി മുറിയും കിട്ടി.

കുഞ്ഞന്മാരെ വീരവാദം കേൾക്കാൻ ചില വിളഞ്ഞ പെൺപിള്ളയ്ക്ക് ഇങ്ങനെ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു കണിയാരുടെ ആത്മപ്രശ്നം സഭയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുക പതിവാണ്. ഇത്തരക്കാർ നാം കാട്ടുവേലി മിസ്റ്റർ കുഞ്ഞൻകുഞ്ഞൻ എസ്. കോയാർ അവർകൾ.

2

അമ്പലപ്പുഴ കേരളപരിസരങ്ങൾ അടിമുതലിക്കാൻ അന്നു നാലുനൂറു വീടുകാക്കായിരുന്നു അവകാശം. അവിടെ ഉള്ളവർതന്നെ ഇന്നും ആ ജോലി തുടരുന്നു. ഇവരിൽ പലരും ഏഴും വെള്ളപ്പിന്മുമ്പെ പോയി മുറാക്കൾ അടിമുതിരിച്ചുപോയികൊണ്ട് പതിവ്. കട്ടിമുണ്ടും കവണിയുമായി നല്ല നീളത്തിലും വീതിയിലും നടന്നുകൊണ്ടു കറുപ്പച്ചന്റെ നിയോഗം അച്ചിമാഷ് രാജകുമാരനാണ്. കറുപ്പച്ചൻ കട്ടിമുണ്ടു ജപിച്ചു കറിയുംതൊട്ടു അമ്പലത്തിലേക്കു 5 മണിക്കു ഇറങ്ങും. വന്നപാടെ മുറാക്കളെല്ലാം ചുറ്റിനടന്നുനോക്കും. ശരിയായി പ്രവൃത്തിക്കു അവരുടെ അല്ലശമ്പളം മേലത്തെ വരിയിലുമാകും. അതു കാരണം അച്ചിമാരെല്ലാം ഏഴും കോഴിയുടെ കൂവ് തുളുമ്പിക്കൊണ്ടാണ് കിടന്നുറങ്ങുന്നത്. ചിലപ്പോൾ നേരം വെളുത്തു പോയെന്നു കരുതി പാതിരാതിക്കു പുറപ്പെടുന്നവരും ഈ കൂട്ടത്തിൽ കറുപ്പച്ച. ഭൂതത്തന്നെയോ പ്രേതങ്ങളെയോ ഒന്നും തന്നെ കറുപ്പച്ചന്റെ മുമ്പിൽ വടിയുടെ മൂടും ഭാരിയുവുമായെടുക്കാറില്ല.

പുറപ്പെട്ടു ദേശത്തു തങ്ങളാൽ പരമനാഭന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു പ്രേതോച്ചാടനത്തിനു പോയ കുഞ്ഞൻകുഞ്ഞൻ ഒരു വസ്തുവില്ലാത്തതെ അടക്കാൻ കൂടി പോകേണ്ടതായി വന്നു. ധനമാസത്തിലെ വലിയ മഞ്ഞു;

കുഞ്ഞന്മാരും ചൊല്ലാത്തും; സംഗതികൾ എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാതിരാതി കഴിഞ്ഞു. പലരുടേയും തടസ്സം പറ്റിച്ചിലിനെ വകയാക്കാതെ കൊട്ടിക്കളയ്ക്കുക കണിയാർ യാത്രയായി.

“തന്നിച്ചു പോകണ്ടല്ലോ” എന്നായിരുന്നു അർത്ഥം.

“എന്തിനും മുമ്പായില്ല. ഇതുപോലെ എത്ര കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുന്പൊരിക്കൽ ഞാൻ വന്നതു പറ്റുന്നേന്ന്; മുന്പേക്കെ വളവു തിരിഞ്ഞപ്പോളുണ്ടല്ലോ ഒരു കുഞ്ഞ പട്ടി മുമ്പിൽ; ഒരാളോടൊരു വളർച്ച കഴിഞ്ഞു. കൊടുത്തു ഈ വടിക്കു ഒരു—രോ! ആ പ്രദേശത്തല്ലാം തീരുന്ന തീയ്.....പിന്നെ ഇങ്ങനെ വരും ഞാൻ അതിനെ കണ്ടിട്ടില്ല.

ഇങ്ങനെ വീരവാദങ്ങൾ തട്ടിവിടിയെങ്കിലും കുഞ്ഞൻ പരമാർത്ഥത്തിൽ ഭയമുണ്ട്. മന്ത്രവാതിലോടൊന്നു തന്നെയും പോയില്ല എന്നു പറയുന്നതു പറയാനെന്നു കരുതി, കുഞ്ഞൻ നടന്നു നടന്നു അയ്യൻകോയിക്കൽ നടയിലെത്തി—കൈയിൽ മന്ത്രവാതത്തിനും പണ്ടാമടക്കലിനും കിട്ടിയ ഒരു കൈമുണ്ടു. കോടിമുണ്ടിനകത്തു വെറു, എരിഞ്ഞോ, തേങ്ങാ മുറി, മഞ്ഞു; അരി, നെല്ല്, ഇവ കെട്ടി തലയിൽ വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇടത്തു കൈയിൽ രണ്ടു പത്തുകോഴിയും വലത്തുകൈയിൽ കിണറു വട്ടമുള്ള തന്റെ കാലക്കുടയും ഭദ്രമായി പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. വഴിക്ക് ഒന്നരണ്ടിടത്തു ചുറ്റുകാടുകൾ ഉള്ളയിടത്തെയെന്നോ സാധു ഒന്ന് വട്ടം പിടിച്ചു പുറപ്പെട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നുണ്ട്. മന്ത്രവാതം കഴിഞ്ഞു പോകുന്ന മാന്ത്രികവിരന്മാരെ ചെങ്കിത്താമ്പാൻ അനാഗതിക്കുവേണ്ടും തരം കിട്ടിയായ് അകപ്പെടുത്തുമെന്നും കുഞ്ഞൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ചുറ്റുംപാറ്റും നോക്കി നല്ല നിശ്ചയം വരുത്തി മുപ്പർ നടക്കുകയാണ്. നെഞ്ചിടി, കൂടെ വല്ലവരും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കേൾക്കാമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ തിരിഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നോക്കിയും നടന്നും ഒരു കണക്കിന് കൊട്ടു

കാൽനീനം ഒന്നരയ്ക്കു വിളിപ്പാട്ടു വടക്കുള്ള കാ
 രാടിപ്പള്ളത്തിന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറെ മൂലയ്ക്കു
 എത്തി. നല്ലതുട്ട്. നാട്ടുവെളിച്ചംകൊണ്ട്
 ദൂരെ വല്ലവരും വന്നാൽ കാണാൻ താമുണ്ട്.
 എന്നാൽ “കാരാടി”ക്കളും, ചെങ്കിത്താൻമാരു
 കെ പ്രബലസമുദയമെന്ന പ്രസിദ്ധി സിരിച്ച
 ഒരു വല്ലാത്ത കോണാണു്. അവിടെ ബാലി,
 മുറിവാളൻ, പണ്ടാമുറതാ ഇവ പലപ്പോഴും
 പലരേയും അകപ്പെടുത്താൻ കൊച്ചിട്ടുണ്ട്.
 ഇസ്ഥലത്താണു് അസമയത്തു താൻ ചത്ത
 കോഴി മുതലായ അതുൾപദാർത്ഥങ്ങളുമായി
 നില്ക്കുന്നതെന്നുള്ള വിചാരം കുന്നിയാരെ എ
 തെന്നില്ലാത്ത ഒരു വികാരപാരവശ്യത്തിൽ
 വലിച്ചുപിടി മുട്ടുകഴിഞ്ഞു. ഒരടി നീങ്ങുന്നില്ല.
 കൂമൻ മുളുന്നതും മണ്ഡുകൾക്കും ആയുധോഷി
 കുന്നതും കൊത്തിച്ചുവെൻറെ നെടുവളികളും
 ആ സ്ഥലത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണു്.
 കണ്ണു നല്ലപോലെ . തെളിച്ചുനോക്കുയാണു്.
 “തണ്ടാൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടിത്തന്നെങ്കിൽ ഇതു
 വിവരിക്കേണ്ടായിരുന്നു, എന്നു “ഒരിതും” ഈ
 ദുർഘടസ്ഥലം കഴിഞ്ഞു വീടേങ്ങിയാൽ
 മതി എന്ന് “ഒരതും” എങ്ങനെപോയിപ്പിഴ
 യ്ക്കുണ്ടു എന്നു “ഒരുതൂടിയും” ആകപ്പാടെ
 കണ്ണൻകുന്നിയാർ ഒന്നമ്പരന്നാണു നടപ്പു്.
 “ഫിയ്യോ” എന്നൊരു നിലവിളിയും പുറകോ
 ട്തായ പാച്ചിലും! അതാകുകക്കേ കോഴിയും
 കടയും ഭാഗ്യക്കെട്ടും; ദൂരെപ്പുറത്തു നിരിഞ്ഞു
 വെപ്പാളത്തോടെ മടിയിൽനിന്നും പിടിച്ചാത്തി
 എടുത്തു ജപിച്ചു പിടിവരെ നിലത്തേക്കുയ്ക്കാരി
 റക്കു്; “അവിടേനില്ക്കൂ. ആജ്ഞാ! അതയ്യോ
 യോ!” എന്നൊരു ശാസനം. നോക്കിയപ്പോൾ,
 തന്റെപിടിയിൽ അകപ്പെടാതെയൊന്നു കാണു
 ന്നു. അടിമുടിവരെ മുഴുവൻ മുടിപ്പുതപ്പു് കൈ
 രണ്ടുംചേർത്തു മാരോടണച്ചു വലത്തെ നോളത്തു
 വച്ച് അതാവാനുണ്ടു ആ സ്വരൂപം കുന്നിയാരു
 കൈവണ്ണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു പണ്ടാമുറതാ
 അല്ലാതെ പിന്നെന്താണു്? പിടിച്ചാത്തി കത്തി
 യിറക്കി ബന്ധനം നടത്തിയതു് പല്ലുപോലെ

ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ടു് ആ രൂപം അടുത്തടുത്തു
 തന്നെ വരുന്നു. വീരൻ കണ്ണൻ പിടിച്ചാത്തി
 യും ഉൾക്കൊണ്ടു് പറപറന്നു് വന്നവഴി
 യേ വീണ്ടും ചെയ്യും പിടിച്ചു നാരായം ജപി
 ച്ചുതാളി. മറുതായുണ്ടോ ഇതു വല്ലതും ഗണി
 കണ!! മുന്പോട്ടു തന്നെ; ഒരു മാറാവുമില്ല.
 അടുത്തവേലിക്കെട്ടിനകത്തേയ്ക്കു കുന്നിയാർ
 ഒരു ഉരുണ്ടു്കൊറ്റം. ചടപട തൂടിക്കോ എ
 ന്നൊരു വീഴ്. “അയ്യോ” എന്നൊരുട്ടമാസം!
 മാടത്തിൽ കിടന്നറങ്ങിയ കിഴവൻ രാമ
 മ്മാവൻ ചുട്ടും കൊളുത്തി വടിയും എടുത്തു
 കൊടിക്കിത്തപ്പു എത്തി നോക്കുന്നു. സർവാംഗം
 കീറപ്പിറഞ്ഞു ചോരയും ഒലിച്ചു കിടക്കുന്ന
 കുന്നിയാൻ കണ്ണൻ. മുണ്ടുമില്ല. കോണുകോ
 മില്ല. നിമ്മാണം!! വെട്ടവും ചുട്ടും മററും കണ്ടു
 വഴിക്കേന്നുകൊണ്ടു് എന്തോന്നാ! രാമപ്പോ
 പ്പേ!! ചൈതേരിയോ, എല്ലാം തിന്നോ,
 ത്രോഫികൾ, രാത്രിയിൽ ചൈതേരിയെ കെട്ടു
 നില്ക്കൂ—” എന്ന് ചോട്ടുവും ഉത്തരവുമായി
 ചുളും പിടിച്ചു കൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന അടിച്ചു
 തളിക്കാറി കാളി വല്ലഭ്യമ. ചൈവി കേൾക്കാൻ
 മേലാത്ത കാളി അമ്മ പയ്യെ വേലിക്കുകത്തേ
 ക്കു നോക്കിയപ്പോൾ ബോധം വീണു് എങ്ങീ
 റിറിയുന്നു മുണ്ടും മററും തപ്പി എടുക്കുന്ന
 കണ്ണൻകുന്നിയാരെയാണു കണ്ടതു്. ചുട്ടും
 തെളിച്ചു രാമമ്മാവനും അടുത്തു നില്ക്കുന്നു.
 പിന്നെയും കാളിയമ്മ തൂടുന്നു. “എന്തു്? നേരം
 റൊളുത്തെന്നു വിചാരിച്ചു അമ്പലത്തിലേക്കു
 പുറപ്പെട്ടതാണു്. നേരം എന്നായി.

രാമമ്മാവൻ—പത്തു വെളുപ്പുകാണം
 വല്ലഭ്യമ—കൊള്ളാം നല്ല ശിക്ഷയായി.
 കുന്നി—എന്റെ തമ്പ്രാട്ടി! ഇക്കടനെ
 ആരേയും അകപ്പെടുത്തരുതെ!! നല്ല ശിക്ഷ
 യായതു് അടിക്കുന്നാണു്—” കായ്മമെല്ലാം കേട്ടു
 ഉറക്കെച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് രാമൻമാമ്മൻ പറയു
 ക്കയാണു് കൊള്ളാം കൊള്ളാം “കുട്ടുവായെ
 കിട്ടുവാപിടിപ്പു”

A Wrist cannot be completed without a Watch.

Time is the axis of modern life. A modern Wrist Watch serves both as an ornament and as a time keeper. We have stocked only the most accurate time-keepers of the latest fashions. For the best selection of your watches call at ours.

REPAIRS. One who is a born work man, who uses the best scientific instrument and works with the most accurate scientific knowledge of the working mechanism is the most successful watch-maker. Our repairing department is staffed with such workmen.

Is your watch lying idle send it to us. We guarantee to put new life into it.

For more particulars write to:—

Krishnan Nair & Sons

WATCH & CLOCK SPECIALISTS, KOTTAYAM.

The Biggest watch repairing House in the State.

Dr. M. K. N. PANICKAR

M. B. (H) L. D. Sc. (Cal)
PHYSICIAN & DENTAL SURGEON
Sultania Buildings QUILON.

K. S. Ananthakrishna Aiyar & Bros.,

Paper Merchants & Stationers, 91—3rd Puthen Street, Trivandrum.

HAVE VERY GREAT PLEASURE TO ANNOUNCE THAT THEY HAVE OPENED A
SALES DEPOT at Bharat Buildings,
CENTRAL STATION ROAD, TRIVANDRUM.

YOUR KIND PATRONAGE IS EARNESTLY SOLICITED.

1st October 1941

Yours faithfully.

MANAGER.

KRISHNAN NAIR BROS.,

Established 1910

MAIN ROAD, TRIVANDRUM.

PHOTOGRAPHERS AND
DEALERS IN PHOTO MATERIALS

Photos taken at any time during
DAY OR NIGHT

For Reliable Watch Repairing:-

DEVE BROS., C. C. Bank Buildings,
TRIVANDRUM.

Established
1899

Valavi & Co.,
ERNAKULAM.

Proprietor:
V. P. VALAVI

Branches:- VAIKOM & TRIVANDRUM.
Merchants, Agents & Government Contractors.

Wholesale & Retail Dealers in:-

Foreign Liquors, Papers of all Varieties, Stationaries,
Printing Inks, Printers' & Binders' Sundries
Soda Requisites & Co2 Gas Etc., Etc.

**WHEN YOU ARE IN TRIVANDRUM
STAY AT**

GRAND HOTEL

An up-to date high class Brahmin
Restaurant near Central Station.
Extensive and Airy Accommodation,
Luxurious Modern Arrangement.

Undertakes Garden, Tea & Dinner Parties

**R
A
N
D
H
O
T
E
L**

ആഭരണങ്ങൾ

(ജ്ഞാപനസംഹിത)

(ശ്രീനാട്ടു കണ്ടൻപിള്ള, എം. എ.)

പഴയ ചില മോശക്കാരായ കവികളെക്കാരും ഉപദ്രവകരമായ ഒരു ഭസ്മഭാവമാണ് അലങ്കാരവിഷയത്തിൽ ചില സ്ത്രീകൾക്കെക്കൊള്ളുന്നത്. കറഞ്ഞവർക്കും ഒരു അലങ്കാരമെങ്കിലും ഇല്ലാത്ത നാലുപാടും കവിതയല്ലെന്നു കരുതി വെറും കഥയില്ലായ്ക്ക എഴുതിവേർത്ത് പച്ചപ്രവസങ്ങൾ നമ്മൾക്കെല്ലാം നല്ല പരിചയമാണ്. ഒരു ഉപമ വേണം—അത് എങ്ങനെ ഇരുന്നാലും വേണ്ടതില്ല—അതായതു സുന്ദരിയുടെ മുഖം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉടൻ അത് എത്രയെന്ന ഇരുന്ന എന്നു പറയണമെന്ന് ഒരു സുഖശേഷ് കവിയെ ചിടിപെടുകയായി:—അദ്ദേഹം പറയും ആ മുഖം ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ഇരിക്കേണ്ടവന്; ഓട്ടത്തിലിപ്പോലെ യോ, മീനപ്പിണ്ടത്താണുപോലെയോ, കാച്ചുപർപ്പുകൾപോലെയോ, ഇരിക്കേണ്ടവനെ പറഞ്ഞാലുമായി. എന്തു പറഞ്ഞാലും ഒരു അത്ഭുതം സംഭവണം; ഒരു സമർത്ഥിക്കാതെ വിട്ടുനടക്കേണ്ടതാണ്? ഹനമാൻ ആഴിതാണ്ടി; ആണ്ടവർക്ക് എന്താണുപ്രയാസം? ഈ ആണ്ടവരെ എന്തിനാണു ഇവിടെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നത്? ഒരു കാവ്യലിംഗവേണം ഒരു ഉൽപ്രേക്ഷവേണം. ചിലപ്പോൾ കവിയുടെ പ്രതിഭാധനത്തിന്റെ കൂടുതൽ കാണിക്കുന്നത് തന്റെ കവിതാകമ്പുകൾ കൊടുക്കുന്ന അലങ്കാരപരതിലുള്ള സ്ത്രീധനംകൊണ്ടാണ്. അതായത് പന്ത്രണ്ടു അലങ്കാരങ്ങൾ സങ്കരമായിട്ടും, സംസ്കൃതിയായിട്ടും, വസ്തുവിൽനിന്നു ധ്വനിയായിട്ടും, രസധ്വനിയായിട്ടും, ശ്ലോകമായിട്ടും, വചനകരമായിട്ടും ഒരു ശ്ലോകത്തിൽ നിബന്ധിച്ചു ആ ശ്ലോകത്തെയും അതു വായിക്കുന്നവരെയും ഒരുമിച്ചു ശ്ലാസംമുട്ടിക്കും. ഇന്നത്തെ കവികളെ ഈ സുഖശേഷ് അല്പം വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നത് ആശ്വാസകരമാണ്.

എന്നാൽ അവരെ വിട്ടു സുഖശേഷ് നമ്മുടെ ചില സുന്ദരികളെയോണു പിടികൂടിയിരിക്കുന്നതെന്നു കാണുന്നു, സുന്ദരികളെ മാത്രമല്ല അസുന്ദരികളിൽ പലരെയും കരയെങ്കിലും ആദരണം കൂടാതെ സ്ത്രീത്വപ്രകാശിക്കാത്തല്ലെന്നും, പുഷ്പിപ്പെടുകയില്ലെന്നും നല്ല വകതിരുവുള്ള സ്ത്രീകളിൽ പലരുതന്നെയും കരുതുന്നതായിത്തോന്നുന്നു. കാതിൽ പൂക്കുമാൽ, വളക്കൂടം പണിതുതാണെങ്കിൽ മെച്ചം. കഴുത്തിൽ കണ്ണുനീർ; അഗ്രയൽ, അതിലും കല്പകുരവേണം; മാലകൾ പാവതത്തിൽ, ഗോതമ്പ്, നക്ഷത്രം, ഡയമണ്ട്, എന്നു പല പേരുകളിലും, അരയിൽ ഡ്രാപ്പോണും, അതു ഇന്നരിതയിൽവേണമെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ട്. കൈയിൽ വളകൾ, പിരിയൻവള, ഞൊറിയൻവള, തരിയൻവള, എന്നു കരുതുകരമായ അനവധിപ്രകാരത്തിൽ. വളരെ ധനപുഷ്പിയുള്ള കലീനകളാണെങ്കിൽ കാലിൽ പാദസരം കൂടിവേണം വസ്ത്രങ്ങളുടെ കാഴ്ച ഇവിടെ പായുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ഇശ്വരാനന്ദം, നെയ്ത്തുകാരനും തട്ടാനും കൂടെ മോടിപിടിപ്പിച്ചാണ് ഒരു സ്ത്രീപുണ്ണസുന്ദരിയാകുന്നത്.

വിശേഷപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീകൾ ധനവതിയായിരിക്കണം—ചമയുന്നതു കാണണമെന്നാണ്. ഒരു അടിയന്തിരത്തിനോ ഉത്സവത്തിനോ പോകയാണെന്നു കരുതുക. ഓരോ അവയവവും അലങ്കരിക്കാൻ ഒരു നാഴികവെച്ചുകൊള്ളുക. തലമുടിക്കുവേണ്ടു നീളമില്ലെങ്കിൽ തിരുപ്പൻവെച്ച് 'കുന്ദളഭാരം' നിമ്മിക്കാനും, അളകുക്കളെ കൂട്ടിക്കരിക്കാനും, മാലവെച്ചു തിരുകി അലങ്കരിക്കാനും, പൊട്ടുതൊടാനും, അതു മാച്ചുമാച്ചു ശർപ്പെടുത്താനും, കണ്ണിന്റെ അടിക്ക് അല്പം കരിയെഴുതാനും മുഖത്ത് പഴഡൽഇട്ട് റിളക്കാനും, കരനേരം ആകും. ഇതൊന്നും അതതെന്നു വിരോധിക്കുന്നതായി ധരിക്കേണ്ട. ഉമ്മതുപറയുന്നതേയുള്ളു. പിന്നെയാണ് ആഭരണങ്ങൾ തിരിയുന്നത്. വെള്ളക്കല്ലുവെച്ചു കമ്മലൈടുത്തുനോക്കി പോരുന്നെങ്കിൽ തിരിച്ചുവരും, പിന്നീട് ചുവന്നകല്പ

വെച്ചത് എട്ടുക്കോ. ഇങ്ങനെ ഓരോന്നുതന്നെയും. പല വിധത്തിലുള്ള മോതിരം ഇട്ടു ഭംഗിനോക്കും. ഓരോന്നും ഉത്തം. പിന്നീടും അന്നിയും അടുത്തുനില്ക്കുന്നവരോട് അഭിപ്രായംചോദിക്കും. മാല എത്രയിട്ടാലും പോരാ. വള എത്രയോടി ആയാലും മതിവരികയില്ല. സാരിയുടെനിറം ഒന്നും പിടിക്കുകയില്ല. മഞ്ഞ സാരിയെടുക്കുമ്പോൾ റോസ് നിറം വേണമെന്നുതാനും. ജംബറിന്റെനിറം “കാഫി”വാണെങ്കിൽ കൊള്ളാമെന്നു കണ്ടു പട്ടവയും വീതിയിൽ കസവുള്ള നെയ്യുതുകാക്കുമെന്നുവെച്ചും. പലതും വരുന്നിടത്തു സാരിതന്നെ വേണമെന്ന് ആലോചിച്ചു പിന്നെയും പട്ടസാരിയും കസവു ജംബറും എട്ടുക്കോ. കൂതിയിരിക്കുന്ന വിറയ്ക്കുന്നവെക്കുണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ അന്നിയൽ പൂത്തിയാകയില്ല. കണ്ണാടിയിൽ നൂറുവാട്ടം നോക്കുന്ന വിധാനം മുഴുവിക്കയ്യില്ല. ഒന്നായിരത്തിന്റെകിടപ്പ്, കസവിന്റെ വിളക്കും, ചാരിട്ടതിന്റെ ചന്തം, ആരോണം ഇട്ടിരിക്കുന്നതീതി, മാല തിരുകിയവിധം, മോതിരത്തിന്റെ കല്ലുകളുടെ തിളക്കം, ഒരല്പാണം ഇട്ടുമാടി എന്നിവയെല്ലാം തൃപ്തിയാൽ വസ്ത്രങ്ങളിൽ കുറെ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ പുരട്ടി മതിയാക്കും. പിന്നെ കൂട്ടത്തിൽചെന്നാൽ തന്റെ ആരോണങ്ങളെക്കൊണ്ടും മറയ്ക്കുക വേണ്ടപോലെ പരിശോധിക്കേണ്ടോ, തന്റെ സാരിയുടെ നിറത്തെപ്പറ്റി ആരെല്ലാം പുകഴ്ത്തുന്നുണ്ടു്, തന്റെ സൗകര്യത്തിൽ ആരെല്ലാം താല്പിക്കുന്നു എന്നൊക്കെയായി ഗ്രൂപ്പ്. ഈ ആരോണകലയും അതിന്റെ ശാസ്ത്രവും വളരെ ഗ്രഹണവിഷയങ്ങളാണ്. ആ വെറും സാധാരണക്കാർക്ക് വശമാകാറില്ല. വളരെ ശാസ്ത്രമായി ഉപാസിക്കുന്നവരെ മാത്രമേ ആ കലാവേദത്തെ വേണ്ടപോലെ കടക്കാക്കിത്തള്ളൂ.

ഇത്രയ്ക്കും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇങ്ങനെയൊന്നും വിനോദകലമാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂവെങ്കിലും ഇതിനുവേണ്ടിയ വശവും കൂടെയുണ്ടു്. അവയുടെ വിനോദകല ഇവയുണ്ടാക്കിക്കൊടു

ക്കേണ്ട ആളുകൾക്ക് ഒരു വിഷാദവിഷയമാണു്. വളരെ മോടിനായ ഒരു വിരുന്നിനുപോയിട്ട് ആരോണകലാവിചക്ഷണനായ ഒരു മാമന്തി തിരിച്ചുവന്നാൽ പിന്നെ കുറെക്കാലത്തേക്ക് അവരുടെ ഗ്രാമസഭയ്ക്ക് ആരോണകലാപ്രസംഗപരമ്പരകൊണ്ടു മുഖരിതമാകും. ആ വിഷയത്തിൽ അവരുടെ സൂക്ഷ്മമായ ഗവേഷണങ്ങൾ സാമാന്യന്മാരെ വിസ്മയിപ്പിക്കും. വിരുന്നിന് ഹാജരായ ഓരോ സ്ത്രീയുടെയും വേഷവിധാനത്തിന്റെ വളരെ സൂക്ഷ്മമായ ഒരു വിവരണം നവരസതപിരമായ ഭാഷയിൽ അവർ സമർപ്പിക്കും. ഓരോത്തരവും അന്നിഞ്ഞിരുന്ന വളകളുടെ എണ്ണം, മാലകളുടെ തരം, സാരികളുടെ നിറം എന്നിവയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന വാക്യോണി ഇടയ്ക്കിടെ ഊർഷ്വാകലമായ വിചാരഗതികൊണ്ടും, തനിക്ക് അതിൽ ചിലതില്ലെന്നുള്ള ചോദ്യപ്രകടനം കൊണ്ടും വികാരപൂർണ്ണമായി കലാശിക്കും. ഭൂതവസ്ത്രത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ടോടും പറഞ്ഞു അരങ്ങേറും നടത്തിയാൽ ഭർത്താവായ ആ ഗ്രാമകത്താവിനോടു് ഈ പ്രസംഗം ആവർത്തിക്കുകയായി. സങ്കടപരിഹാരം വരുത്തുന്നതുവരെ പ്രാർത്ഥന, ഭീഷണി, നിരാഹാരസത്യഗ്രഹം, സിവിലാജ്ഞാലംഘനം, മറയ്ക്കലിടങ്ങളിലെ കഥകളുമായി താരതമ്യകഥനം എന്ന തുടങ്ങിയ ആധുനികമായ നയോപായങ്ങളെല്ലാം അവർ നടത്തും വളയെങ്കിൽ വള, മാലയെങ്കിൽ മാല, കണ്ടാക്കിൽ കണ്ടാക്ക് ഉണ്ടായേസാധിപ്പൂ. ഗ്രാമപ്രക്ഷോഭങ്ങളെത്തന്റെ ഉറക്കുകൊണ്ടും ഗ്രാമത്തിലെ പൊതുജനാഭിപ്രായതീക്ഷ്ണതകൊണ്ടും പുത്തൻ ഗ്രാമവശ്യങ്ങൾക്കായി ഒരു തുണ ബാധ്യതയ്ക്കു് ഉത്തരവാകുന്നു. അങ്ങനെ ആരോണകലാവും നിറവേറുന്നു.

ആരോണകലയുടെ ചരിത്രം വളരെ പ്രാചീനവും രസകാരവുമാണു്. എന്നാൽ നമ്മുടെ പല പണ്ഡിതന്മാരും അക്കാമ്പത്തിൽ കേവലം അജ്ഞാനമായിരിക്കുന്നതാണു് അതുതന്നെ.

ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ഇതിഹാസത്തിൽ ആരോണം ആദ്യമായി ഉപയോഗിച്ചതുപുരുഷനാണ്. സൂര്യൻ, എന്നു ഖണ്ഡിതമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുരുഷന്മാരായ ശ്രീമഹാവിഷ്ണുവാണ് ആദ്യമായി ആരോണം ഉണ്ടാക്കിയതെന്നും അദ്ദേഹം കൗസ്തുഭം കണ്ണത്തിലണിഞ്ഞതാണ് ആരോണകലയുടെ ഉല്പത്തിയെന്നും, ആ രത്നം തനിക്കുവേണമെന്ന് ലക്ഷ്മീദേവി കൗഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് കൊടുക്കാത്തത് കഴിച്ചുപോകാൻ ദേവി പാപാലകലിൽ മുങ്ങിയെന്നും, അവരെ വീണ്ടെടുക്കാനായിട്ടാണ് പാൽക്കടൽ കോരിവറിച്ചതെന്നും ആ ഇതിഹാസത്തിൽ വളരെ വിസ്തരിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലക്ഷ്മിയെ വീണ്ടെടുത്തുവെച്ചിട്ടും വിഷ്ണുദേവാൻ കൗസ്തുഭം അവർക്കു കൊടുത്തില്ല. വിഷ്ണുവിനോടുമുഖിഞ്ഞ ഭഗവതി ഭർത്താവ് ഉറങ്ങുന്ന സമയം നോക്കി നാടോടെ വീടു കേറിയിറങ്ങി ആരോണം ഉള്ള സ്ത്രീകളെ കൂട്ടു പിടിച്ചു നടക്കയാണുപോൽ. ഈ ഇതിഹാസം വാസ്തവമായിരിക്കാം. ലക്ഷ്മിയുടെ രാപാകൊണ്ടാണ് പുരുഷന്മാർ ആരോണത്തിൽ വളരെ കൗതുകമില്ലാതെ ആയിത്തീർന്നതെന്നും കൂടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഭായുമാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെല്ലാം ഒരു തടവുകൂടാതെ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നവരും, അവരുടെ ആമുഖ്യമായിത്തന്നെ നില്ക്കുന്നവരുമായ പുരുഷന്മാരെ ദേവി ശാപമോഷ്ടംകൊടുത്ത് അനുഗ്രഹിച്ചു. അത്തരം പുരുഷന്മാർക്കും ആരോണങ്ങൾ അണിയാം. ഭായുയെ ലക്ഷ്മിയായി കരുതി ചൂലിക്കുന്ന മഹാപുരുഷന്മാർ ഭായുയുടെ ആരോണങ്ങളെല്ലാമണിഞ്ഞു രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങിക്കൊള്ളാനും ദേവി സന്തുഷ്ടയായി അനുവദിച്ചു. ആരോണം അധികവും സ്വസ്തവും രത്നവുമാകൊണ്ട് നിർമ്മിക്കാനുള്ള കാരണവും അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിഷ്ണുവിന്റെ പ്രീതിക്കു പാത്രീഭവിച്ച ഭൂമിയെന്ന ഭായുയോടുള്ള അസുരകൊണ്ട് ആ ദേവിയെ ഒരു പാറം പഠിപ്പിക്കാമെന്ന് ലക്ഷ്മി നിശ്ചയിച്ചു. ഭൂമിയുടെ വഴനറിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന സ്വസ്തവും രത്നവും പിളർന്നു എടുത്താൽ ആരോണമുണ്ടാകുമെന്ന് ആ ദേവി തന്റെ ഭർത്താവിനെ ഉപദേശിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് യാതൊരു ഉപയോഗത്തിനും കൊള്ളരുതാത്ത മഞ്ഞ മണ്ണും നിറമുള്ള കല്ലുകളും അമൂല്യസാധനങ്ങളായിത്തീർന്നത്. ലക്ഷ്മിയുടെ ഏഷണിയിൽ ഭൂമിച്ച് ഉപയോഗത്തുണ്ടായ ഈ സാധനങ്ങളിൽ അത്യാസക്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ആളുകളുടെ ബുദ്ധിഹീനതയോണ് ഉള്ളിൽ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു വിഷ്ണു തിരിഞ്ഞുകിടന്ന് ഉറക്കുകയായി.

ഈ പുരാണത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരും ഒരു കാര്യം സമ്മതിക്കും. ആരോണമുമാ ദേവതകൾക്കുമുള്ളതാണെന്ന്. ശിവന് തലയോടുകൊണ്ട് ഒരു മാല ധരിച്ചു രസമുള്ള, അദ്ദേഹത്തിന് തലയിൽ ചന്ദനേയും കണ്ണത്തിൽ പാമ്പുകളേയും അണിയിക്കും. ഓരോ ദേവനും ദേവിക്കും വളരെ ആരോണങ്ങളുണ്ട്. ചിശാലകൾക്കും രാക്ഷസർക്കും ഈ ആരോണാസക്തി കറവല്ല. താടക ആനകളെപ്പിടിച്ചു കണ്ണാഭരണമാക്കിയില്ലേ?

താടകയുടെ കണ്ണാഭരണത്തിന്റെ കഥ അസംബന്ധമെന്നോ? അല്ലല്ല; അത് അസൗകര്യമെന്നാണോ? അതു വികൃതമെന്നാണോ? അതാണു സാരമില്ല. ഓരോകാലത്തും ഓരോ ആളും ആരോണമെന്നു കരുതുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം മറ്റൊരു കാലത്തും മറ്റൊരാൾക്കും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന വികൃതമെന്നു തോന്നാം. അതുസാരമില്ല. പണ്ടു നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾ കാതിൽ രണ്ടു ചേൽകുലപോലുള്ള സ്വസ്തപ്പാലങ്ങൾ അണിഞ്ഞുപോന്നില്ലേ? വേലിചാടാതെ ചില പന്തുകളുടെ കഴിത്തിൽ കെട്ടിത്തൂങ്ങുന്ന കണ്ടൽതടിപോലുള്ള കണ്ടൽ പണ്ടു സന്ദർശിച്ചെല്ലാം കഴിത്തിലണിഞ്ഞുപോന്നില്ലേ? മൂക്കിന്റെ നടുപ്പാലവും, മേലത്തേ മുണ്ടും, കാതിന്റെ നാസാഭാഗങ്ങളും തുളച്ചു ഭാരമേറിയ തൂക്കങ്ങൾ ധരിക്കാറില്ലേ? ജയിൽപ്പള്ളികളുടെ കാലിലിടുന്നതിലും ഭാരംകൂടിയ തളകൾ കൈയിലും കാലിലും അണിഞ്ഞുപോന്നില്ലേ? ഞാനീ

യിടയ്ക്ക് ഒരു വൃദ്ധകുതനെയെടുത്തു. അദ്ദേഹം നൂറു തുളാക്കുപ്പുകൾ പൊന്നുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു് ഭാരമേറിയ ഒരു മാലയായി കഴുത്തിൽ ധരിച്ചിരുന്നു. സ്വമനസ്സോടു അണിഞ്ഞുകൊണ്ടു് നായാട്ടിനുപോയ പ്രസേനന്റെ സന്തോഷം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. സാധു. ഇതു ഭാരം ചുമക്കാൻ എന്തുപാപം ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ യഥാർത്ഥമായി സാരതപിച്ചു. ആ മാല ഒരു ചുമട്ടുകാരനെക്കൊണ്ടു് എടുപ്പിക്കണമെങ്കിൽ ഒരു നാഴികയ്ക്കു് രണ്ടുപണമെങ്കിലും കൂലികൊടുക്കണം. ജീവാനന്തരം കൂലികൂടാതെ ഇതു ചുമക്കുന്ന വൃദ്ധന്റെ കഥയെ?

ഈയിടെ ഒരു ഫലിതക്കാൽ ലോകത്തിലുള്ള 'റിസർവ് ബാങ്കുകൾ' ഏതെല്ലാമാണെന്നു ചോദിച്ചു. ഞാൻ ആ വിഷയത്തിൽ വളരെ അജ്ഞനാണെന്നും, ഇൻഡ്യയിലുള്ള ചില ബാങ്കുകൾ മാത്രമേ എനിക്ക് അറിവുള്ളൂ എന്നും സമാധാനം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഗൗരവം വിടാതെ, "വിഭാസവതികളായ ചില സ്ത്രീകളാണ് റിസർവ്ബാങ്കുകൾ" എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അർത്ഥം അദ്ദേഹം തന്നെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു. ചലിശ കൂടാതെയും പ്രത്യേകം ഉപയോഗമെന്നും നോക്കാതെയും വളരെ പൊന്നും രത്നങ്ങളും ഇവർ സ്വായത്തമാക്കിക്കൊണ്ടു കഴിക്കുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള ധനത്തിന്റെ മുക്കാൽ ഭാഗവും ഇവരുടെ ശരീരത്തിൽ മാലയായും വളകളായും മററും കിടക്കുകയാണ്. ശേഷം കാര്യം ഭാഗം കൊണ്ടുവേണം ലോകം പുലരാൻ. പിന്നെ ഇവിടെ പട്ടിണിയാണ് ലാഘ്യമാണ് എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് എന്താണുകഥ? ലോകത്തുള്ള ആരോണമെല്ലാം കൊടുത്താൽ ധനവിഷയകമായ പീഡയെല്ലാം മാറിനിൽക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം ഏറ്റു. എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് ആരോണം ഉപേക്ഷിച്ചാൽ നിരുപദേശമായ ഈ വസ്തുക്കൊണ്ടു പിന്നെന്തു പ്രയോജനമുണ്ടു് എന്നു ഞാൻ സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കാതെയിരുന്നില്ല. ഏതായാലും ആലോചിച്ചിട്ടു മുമ്പകി പറയാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ തിരിച്ചു പോന്നു.

കവി

പാലാ ഗോപാലൻനാഥർ.

ഭാവനയാകെൻ മുളിക്കുന്നിടം
 കോവാനന്ദസ്ഥലമുതി
 ഏകാന്തസുന്ദരിമിഴുട
 പോകുന്നു പോകുന്നു വൈശാകൻ ഞാൻ
 പുടകൊടിത്തുമ്പിയെത്തുണിപോലും
 മന്ദമന്ദനമെന്തിജനങ്ങൾ
 അറിയാമെന്തിന്റെ മനനാഥൻ
 മെന്തെന്നുമാമംബപുത്രിമാം.
 വിണ്ണിന്നിതുമ്പവിചിത്രകൾ
 എണ്ണിച്ചിങ്ങപ്പോരേൻ നിന്നിട്ടാമ്പാൾ
 കേൾക്കുകയുണ്ടോ കൈവെടിഞ്ഞു
 പൊട്ടിച്ചിരി"ക്കൊന്നുകയുവാഴും
 ചുറ്റിലും ജീവിതമാങ്ങിരമ്പി-
 ള്ളനിയിലിട്ടു തിരിഞ്ഞിട്ടാമ്പാൾ
 ഒന്നിലുംചേരാതെ പോകയാംഞാൻ
 പൊന്നിൻമുളിമുളിമുളി

ഉള്ളടക്കം ജീവിതമാങ്ങിരി-
 ന്നയിലിട്ടു തിരിഞ്ഞിട്ടാമ്പാൾ
 എന്തിന്നെന്നിട്ടാതെ പുലിക്കൽ;
 ഒന്നിനുമല്ലാതെ പാഴുവാഴ്.

വിശ്വതീച്ചിന്തയില്ല അന്നേൻ
 മുമ്പാകം സംഗീതപാപാതന
 ഏതെന്നിട്ടാതെ പുലിക്കൽ;
 ഒന്നിനുമല്ലാതെ പാഴുവാഴ്.

എൻവിഷ്ണുവെന്തിനെ
 സന്തോഷത്തോടുകൂടാവാൻ
 നേനറിയാനാണെന്നുള്ളപ്പോൾ
 നാനാഭാവമെന്തു മോയമുളിക്കാൻ

ജീവിതമാങ്ങിരി മെന്തെന്നി-
 ലാകൊന്തിട്ടു ചേനതൻ
 വിശ്വസത്തോൾ നേനറിയാനാണെന്നുള്ളപ്പോൾ
 നാനാഭാവമെന്തു മോയമുളിക്കാൻ
 മനസ്സിലാകുന്നതെന്തെങ്കിലും
 അന്നേൻമുളിമുളിമുളി

മന്നിന്റെ പാതയിലൊത്തുപോ-
 ന്നമിളം ജീവിതമാങ്ങിരി
 ഉൾക്കൂലമേ വെല്ലുതല്ലും-

യുഗ്ഗളിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നോ,
മുയവകൾക്കായ് പ്രേമനേ-
മംബവിപ്ലവനും വേണ്ടതെന്നോ?

മുറകളെന്നൊക്കും കവരുകയാൽ
മുകൾക്കു തീർന്ന വിചിത്രനമ്മൾ
മുട്ടുരോടാമല്ലെങ്കിലും കളുൽ
മൊട്ടിട്ടതിൽക്കും വിചാരിക്കുക-
മുല്ലാമാലാശ്ശയാനന്ദത്തിൻ
നിർദ്ദിനമാകാൻ കൊതിച്ചിട്ടുണ്ടു
മുറവനാനങ്ങളും സപരികാ-
നാണവയ്ക്കുമുല്ലാമാലിയാക്കും
അങ്ങിയിലൊന്നിന്നൊക്കൊരാളും-
കൈകൾക്കു വാഴുകകുമ്പിൾ
ഇല്ലതിന്ദീകൃതകാൽക്കുമ്പി-
ല്ലാമാലയ്ക്ക് വിളിക്കാതെന്നും.

ശകുനപ്പിഴ

വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പ്

പൊന്നും ചിങ്ങമാസം ഒന്നാംതീയതി;
ഉച്ചയ്ക്കു മൂന്നാം കഴിഞ്ഞു ഞാൻ ഉദ്യോഗ
സ്ഥലത്തേക്ക് പുറപ്പെട്ടു.

“എണ്ണ വേണമോ എണ്ണ”

ഇങ്ങനെ വിളിച്ചുചോദിച്ചുകൊണ്ട്, കറു
ത്തുതടിച്ച ഒരു കടവയറൻ ചെട്ടിയാർ നിര
ത്തിൽകൂടി മുകളിലേ നേരേവരുത്ത. ശകുന വി
ശേഷമായി!

എനിക്ക്, അയാളുടെ നേരെ അല്പം
വിരോധംതന്നെ തോന്നി. എന്നാൽ നിര
ത്തിൽ കൂടി നടക്കാനുള്ള അവകാശം എനിക്ക്
അയാൾക്കു ഇല്ലമാണല്ലോ എന്നോർത്ത് അട
ങ്ങി. എങ്കിലും ഞാൻ പടിയിറങ്ങിയ പാക
ത്തിന് അയാൾ എന്തിന വന്നുകൂടി? അല്ലെ
ങ്കിൽ, നേരം നോക്കിനോക്കി ഞാൻ അയാളുടെ
മുമ്പിൽ എന്തിന ചെന്നുചാടി? “ഭവിതവ്യം
ഭവതേവ.”

വെണ്ണിക്കുവേണ്ടി കാത്തുനിൽക്കാൻ എനി
ക്കു മനസ്സില്ല! അങ്ങനെയൊണ് എന്നോടുകൂടി

ച്ചാൽ— ചെട്ടിയാരോടുള്ള വിരോധം വാങ്ങി
ക്കാരുടെ നേരേപകുന്നു.

വെയിലിന്റെറ ചൂടേറ ശരീരമാകെ
വിതർക്ക കൂപ്പായം നനയുന്നതുവരെ മറുകിന
ടന്നു. പിന്നെ ഗതി വേഗംനിലച്ചു. “വെണ്ണി
വന്നെങ്കിലോ” എന്നായിവിചാരം.

സമയംകഴിഞ്ഞിട്ടും വെണ്ണിവരാൻ ഭാവ
മില്ല. എന്തിനേവെന്ന ഒരാളിനോടു കാരണം
അന്വേഷിച്ചതിൽ, ആ മനുഷ്യൻ ഇതരാരെ
പേട്ടക്കാരനാണെന്നു പറഞ്ഞത് ഒഴിഞ്ഞുകൂട
ഞ്ഞു.

നടന്നുനടന്ന നാലാമത്തെ നാഴികക്കല്ലു
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പുറകിൽ വെണ്ണിയുടെശബ്ദം
കേട്ടു. ആശ്വാസമായി. പക്ഷേ, അടയാളം
കാണിച്ചിട്ടും വെണ്ണി നിർത്തിയില്ല. കാരണം
സ്വന്തം. ഒരു പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ മുന്നേ
ങ്ങിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാട്ടുവെണ്ണയും സക്കാർവെണ്ണയും തമ്മിലു
ള്ളഭേദം! ഒരിക്കൽ ഞാൻ കയറിയിരുന്ന സക്കാ
ർവെണ്ണയിലെ കമ്പിയിൽ ഒരു ഇൻസ്പെക്ടർ
കൊല്ലാമുതൽ കോട്ടയംവരെ തുടർന്നു വിഷ
മിച്ചതു എന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടതാണു്.

ഒരു റെടുമീപ്പോട്ടുകൂടി പിന്നെയും നട
ന്നതുടങ്ങി. രണ്ടാമത്തും ഒരു ഇറമ്പൽകേട്ടു.
അതിവേഗത്തിൽ പാഞ്ഞുവന്ന ഒരു പുള്ളിപ്പുറ
കാർ എന്റെമുമ്പിൽ കടന്നപ്പോൾ പെട്ടെന്ന്
നിന്നു. അതിനുള്ളിൽനിന്നു ആരോ എന്റെ
നേരെ ആംഗുലം കാണിച്ചു. ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു
നോക്കി. ബാരിസ്റ്റർ രത്നാകരമേനോൻ.
തെങ്ങും തമ്മിൽ ഒരു നേരിയ പരിചയമുണ്ട്.
അതുമൂലം.

“വെണ്ണികിട്ടാതെ വിഷമിക്കുകയാണു്.
അല്ലേ?” അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു.

ഞാൻ—ഉവ്വ്.

ബാരിസ്റ്റർ—ഇതിൽ സ്ഥലമുണ്ടല്ലോ.
കയറിയിരിപ്പൂ ഞാൻ കയറിയിരുന്നു. നോക്കു
ണം, എന്റെ ഒരു ഭാഗ്യം! ഇൻസ്പെക്ടർ ഉപ
ദ്രവിച്ചാൽ ബാരിസ്റ്റർ രക്ഷിക്കും.

“അപ്പോൾ എങ്ങോട്ടേക്കാണ്?” ബാരിസ്റ്റർ അന്വേഷിച്ചു.

ഞാൻ—ഞാൻ—യ്ക്കാണ്

ബാരി—എന്നാൽ ഒരു പിശകുപറ്റി. ക്ഷമിക്കണം. ഞാനിപ്പോൾ—യ്ക്കാണ് നേരത്തെ ചോദിക്കാൻ വിട്ടുപോയി. എന്നാൽ പിന്നെകാണാം. ഡ്രൈവർ! വണ്ടിനിറുത്തൂ.

ഒരു പച്ചച്ചിരിയോടുകൂടി ഞാൻ താഴെ ഇറങ്ങി. ബ്ലീച്ച് നമ്പർ 1.

ഞാൻ നാലുപാടും നോക്കി. ഈ മാനക്ഷേപ്ത് ആരോണത്തമവാദി? ഞാനല്ല; ബാരിസ്റ്റർമല്ല.

മൂന്നാമത്തെ വണ്ടി തെറ്റിയില്ല. അതു്, ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ എന്നെ, എന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥലത്തെ പ്രധാനകവലയിലെത്തിച്ചു. അവിടെ നിന്നു പിന്നെയും രണ്ടു നാഴിക ദൂരം നടന്നാലേ വാസസ്ഥലത്തു ചെന്നു ചേരുകയുള്ളൂ.

വഴിവക്കത്തുള്ള ഒരു കടയിൽ കയറി ഞാൻ സായാഹ്നപത്രം വായിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ തപാൽ ശിപായി അവിടെ എത്തി. അയാൾ പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾക്ക് ഒരു മണിയാർഡർ വന്നിട്ടുണ്ട്.”

ഞാൻ—എത്ര ഉറപ്പിക?

ശിപാ—തററി അമ്പതാണെന്നു തോന്നുന്നു.

ഞാൻ ഒരു മണിയാർഡർ കാത്തിരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു രണ്ടുമാസമായി. ഇപ്പോഴെങ്കിലും കിട്ടിയല്ലോ എന്നു സന്തോഷിച്ചു.

അയാൾ ഫാറം എടുത്തു തന്നു. അതു നോക്കിയശേഷം ഇടറിയ സ്വപ്നത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“ഇതു് എനിക്കല്ല. പേരിന്റെ സാമ്യം കൊണ്ടു് നിങ്ങൾക്കു തെറ്റിപ്പോയിച്ചു. ഈ മേൽ വില്പനക്കാരൻ ദേവസ്വം മാനേജറാണ്.” ഞാൻ ഫാറം മടക്കിക്കൊടുത്തു. ബ്ലീച്ച് നമ്പർ 2.

വലിയ തിരക്കില്ലാത്ത ഒരു ഇടവഴിയിലൂടെ ഞാൻ വീട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. നേരം എ

രിഞ്ഞടങ്ങുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. കുറെ അകലെ എന്റെ മുനയിൽ, ഒരു സ്ത്രീ നടന്നു പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ യുവതി, അഞ്ചൽത്തറയിലോ മറ്റോ ജോലിയുള്ള ഒരു ലേഡിക്ലാക്കാണ് എന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ കാക്കാത്തിമാരിൽനിന്നു ആദ്യമായി സ്ത്രീകൾക്കു പരീക്ഷ പാസായതിനാൽ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചതാണെന്നു കേട്ടിരുന്നു. ഗതിഭാഗംകൊണ്ടു ഞാൻ ക്രമേണ ആ യുവതിയുടെ ഒപ്പമെത്തി മുനയിൽ കടക്കാൻ ഭാഗിച്ചപ്പോൾ എന്റെ ഒരു പഴയ പരിചയക്കാരൻ വാഡ്യാർ എന്തിനു വന്നു. അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി കശലപ്രശ്നം ആരംഭിച്ചു.

“അല്ല! രണ്ടുപേരും കൂടി എവിടെപ്പോയിരുന്നു? നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചൊന്നു കാണാൻ എത്രകൊതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ? ഇന്നു സാധിച്ചുള്ള വിവാഹത്തിനുപോലും എന്നെ ഒരുക്കുന്തില്ല! ഇരിക്കട്ടെ. ഇപ്പോൾ സന്തോഷമായി.”

നല്ല സന്തോഷം! ആ തുലാഗതിക്കാരൻ എന്നു കരുക്കിയ കരുക്ക്! ആ യുവതി സാരിയുടെ തുവുകൊണ്ടു ചിരി അമർത്തി, തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ നടന്നുപോയി. ബ്ലീച്ച് നമ്പർ 3.

വാസ്തവം പറഞ്ഞു വാഡ്യാരെ യാത്രയാക്കാൻ അരുമണിപ്പുരർ വേണ്ടിവന്നു. പിന്നീടാണ് എനിക്കു ചിരി വന്നതു്. സന്ധ്യകഴിഞ്ഞു വീട്ടിന്റെ മറ്റാഞ്ഞെത്തിയപ്പോൾ കളിപ്പുരയിൽ ചെങ്കും വീഴുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുവാൻ അങ്ങോട്ടുചെന്നു. ഭാഗ്യയോടു പകലെ കളിച്ചു കൊള്ളുന്നമെന്നു ഞാൻ പല തവണ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു്, എന്റെ കോപം പൊട്ടിപ്പറച്ചെട്ടു:—

“നീയോടാണ്. അല്ലേ? എത്ര പറഞ്ഞാലും ഫലമില്ല. എന്തൊരമോനമാണിതു്!”

ഉത്തരമില്ല. അടുച്ചിരുന്ന വാതിൽ ഞാൻ തള്ളിത്തുറന്നു. ചെട്ടെന്നു ആ മുറിയിൽ നിന്ന ഒരു ശബ്ദം പൊന്തി:—

“ചേൽത്തലക്കാരി ഒരു സ്ത്രീയാണേ!”

ഞാൻ വിചാരിച്ചു. “ഭായുതന്നെ. ആത്മഭയോ ഭായു!” ബ്ലീച്ച് നമ്പർ 4.

ക്ഷണത്തിൽ തിരിഞ്ഞുനടന്ന ഞാൻ നിണ്ണയിൽ കയറി. നിലവിളക്കു മങ്ങിമങ്ങിക്കുറഞ്ഞു. ചാരി ഇരിക്കാമുള്ള എന്റെ ഇളയ കുട്ടി കറേറ്റേറ്റ് റെക്കോളണ്ടു. ഞാൻ അവനെ എടുത്തു ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് വിളിച്ചു.

“കാമനേ!”

കുട്ടി വേട്ടിച്ചു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടു താഴെ ചാടി.

മറിക്കകത്തു നാമം ജപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എന്റെ ഭായു എഴുന്നേറുവന്ന് പതുക്കെ പറ്റത്തു.

“ചോൽപ ഭൂരിതം ഇവിടെയും എത്തിയിട്ടുണ്ട്. അനാഥമായ ഒരു സ്ത്രീ. അവയുടെ കുട്ടിയാണിത്.” ബ്ലീച്ച് നമ്പർ 5.

ആ നശിച്ച എണ്ണക്കുപ്പകുപ്പാക്കരനെ എന്റെ കൈയിൽ ഒന്നു കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ!—:

നാരദന്റെ കൈലാസയാത്ര!

എം. തങ്കമ്മവട്ടീസ്.

രണ്ടാം പാഠ്യഭാഗം

നാരദൻ ഒരു ദിവസം വീണയുമായി കൈലാസത്തിലെത്തി. നന്ദികേശൻ വേണ്ടവിധം അദ്ദേഹത്തെ സ്തംഭിപ്പിച്ചശേഷം പറഞ്ഞു. “സ്വാമി! ഇപ്പോൾ ശിവാലയെ സന്ദർശിക്കാൻ സാധിക്കില്ലല്ലോ.” ഭഗവാൻ സഞ്ചാരശേഷം ഇന്ന് മടങ്ങി എത്തിയിട്ടെ ഉള്ള. ദേവിയുമായി സംസാരിക്കുകയാണു്. ഇനി ഉത്തരം ഉറക്കുവുമല്ലാമാകും. ഏതായാലും അതുവരെ അങ്ങിവിടെയിരിക്കണം. വളരെ നാളുകളായില്ലെ ദർശനമുണ്ടായിരിക്കുന്നത്. വല്ല പുതിയ വാൽകളുമുണ്ടെങ്കിൽ പറഞ്ഞാലും ഇതിനിടയിൽ ഗണേശസ്വാമിയും വന്നു

ചേന്നു. നന്ദികേശൻ, നാരദന്റെ വിശുദ്ധക്കാരൻ ചില നല്ലസാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഒരു ഭൂതത്തിന് ആജ്ഞകൊടുത്തു. കല്പനകിട്ടാത്ത താമസം—ഒരു കാളവണ്ടി നിറച്ചു സാധനങ്ങൾ വന്നുചേർന്നു. പക്ഷെ നാരദൻ അല്പം മധുര പലഹാരങ്ങളും, രണ്ടു കമ്പണം പാക്കും മാത്രമേ സ്വീകരിച്ചൊള്ളൂ. ബാക്കി മുഴുവനും ഗണേശനും, നന്ദിയുംകൂടി അകത്താക്കി. പിന്നെ സംഭാഷണമാരംഭിച്ചു.

ഗണേശ—ഇവിടങ്ങളെല്ലാം എഴുന്നള്ളാൻ വല്ല വിശേഷകാരണവുമുണ്ടോ? സ്വാമി! ഇതുകൊണ്ടു കൂടി അടിപ്പിക്കാറില്ലെ?

നാരദ—ഇല്ല കണ്ടെത്തി ഞാനിപ്പോൾ ആ ജോലി എല്ലാമുപേക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ദേവസംസ്കാരം തമ്മിലുടനീളമെന്ന ജോലി മിക്കവാറും നിർത്തി എന്നു തന്നെ പറയാം.

നന്ദി—പിന്നെ വളരെ നാളായി കാണാതിരുന്ന കാരണമെന്തു്?

നാരദ—അതോ പറയാം. ഇതുകൊണ്ട് മനുഷ്യലോകസഞ്ചാരത്തിലായിരുന്നു.

നാരദ—കുറെനാളുകളായി ഞാൻ പലപ്പോഴും മനുഷ്യരെ സ്വാധീനം കാണാറുണ്ട്. എന്നാൽ അവരെ ഞ്ഞു കണ്ടു കളയാമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. അനന്താലയം ആണു എന്നെ കൂടുതലാകർഷിച്ചത്. ഞാൻ ഒരു രാത്രി ശുപ്രഭമനാഭസ്വാമിയെ ദർശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ഞാൻ മനുഷ്യവേഷം ധരിച്ചു. കൂടാതെ സുഖമായി കളിക്കാനൊരു കളം. ഒരുങ്ങുമണിവരെ അവിടെച്ചുററി പററി കഴിച്ചുകൂട്ടി. അഞ്ചുമണിക്കു് ഞാനൊരു തനി മലയാളവ്യാപാരിന്റെ വേഷത്തിൽ പട്ടണം കാണാനിറങ്ങി. ഹാ എന്തു പറയട്ടെ. പലിഷ്ടാക്കളേന്റേ! ഐശ്വര്യദേവതയുടെ നടനരംഗം! ജാതി പിശാചു് പമ്പ കടന്ന നാട്!!

ഗണേശ—ഉവ്വ് ഉവ്വ് സ്വാമി! എല്ലാം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവിടെ എന്തുണ്ടായി എന്ന് പറയണം.

നാര—പറയാം കേൾക്കിൻ. ഞാൻ നേരെ നടന്ന് തമ്പാത്തൂർ റയിൽവേസ്റ്റേഷൻ നിലെത്തി. മണ്ണിട്ടാൽ താഴാത്തതുപോലെ ആളുകൾ അവിടെ കാറ്റ് കൊള്ളാൻ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ചിലർ പത്രപാഠയണത്തിലും വെടി പറച്ചിലിലും മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നരണ്ടു പേർ എന്റെ ചുറ്റിലും കൂടി, ഇതിനിടയിൽ ഒരു പത്രൻ റോഡിൽ കൂടി “നാരദർ—നാരദർ പല വിശേഷങ്ങളുള്ള മാസിക” എന്ന് വിളിച്ചു കൊണ്ട് വരുന്നു. ഞാനെന്ന് ഞെട്ടി—

(നാരദർ എന്ന് കേട്ട് നന്ദിയും, ഗണേശനും ചൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.)

ഗണേ—അയ്യോ എന്റെ സ്വാമി! അങ്ങയുടെ വീഴ്ചമെല്ലാം നശിച്ചോ? മനുഷ്യരുടെ ധിക്കാരം നോക്കണം. സ്വാമിയുടെ പേരു വെച്ചു മാസികപോലും!

നന്ദി—അതെ. ധിക്കാരം, ധിക്കാരം, ഇത് പരമാനന്തനെന്ന. സംശയമില്ല. ആ മാസിക നമുക്കുമെന്നു കാണണമല്ലോ. സ്വാമി ഒരു കൊണ്ട് പോരാഞ്ഞതെന്തുകൊണ്ട്?

നാര—ധിരതിപ്പെടാതെയിരിക്കിൻ. മാസിക എല്ലാം കാണിക്കാം. ആദ്യമേ കഥ കേൾക്കിൻ. ഞാൻ അടുത്തിരുന്ന ഒരാളോട് അന്വേഷിച്ച് ചോദിച്ചു. ശ്രീവിലാസ്സ് പ്രസ്സിൽനിന്നും പുതിയതായി അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഒരു നല്ല മാസികയാണെന്നു യാദം പറഞ്ഞു. ഏതായാലും രണ്ടുനൂറ് ചെലവായാലും വേണ്ടില്ല ഒരേണ്ണം വാങ്ങിക്കളയാമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. നാരദർ ഒരു മാസിക എടുത്ത് ഗണേശന് കൊടുത്തു. നന്ദിയും അതിലേക്ക് എത്തിനോക്കി. പൊട്ടുതുന്ന് ചൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഗണേശൻ പറഞ്ഞു—നോക്കണം. ഭൂതരാജൻ! സ്വാമിയുടെ പടം. പതിനെട്ടുവയസ്സായ ഒരു യുവാവ്.—

നന്ദി—അതെങ്ങനെ. സ്വാമിയെ കണ്ട് ഭൂതരാജത്തിലെ സ്പ്രിംഗ് നീച്ചയായും വ്യാമോഹിതയായിരിക്കും. സംശയമില്ല.

ഗണേ—ഇത് കണ്ടിട്ട് എനിക്ക് അസുഖം തോന്നും. എന്നെ റെറക്കൊമ്പനായും, കടവയറനായും മറ്റും വണ്ണിക്കയും, ചിത്രീകരിക്കയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യരെല്ലെ ഇദ്ദേഹത്തെ ഇത്രുപത്തിൽ യുവകോമളനായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്? (നാരദർ ചൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.)

നന്ദി—ഉം. ഉം. ബാക്കി കേൾക്കട്ടെ. സ്വാമി. കഥ ബഹുസമാധിപ്പിക്കുന്നല്ലോ?

നാര—ഇനിയുമാണ് രസം കേൾക്കണം മണി അഞ്ചരയായിരിക്കാണം. ബസ്സുകൾ വരുന്ന ഒരു ബാറ്റമെന്റായിരുന്നില്ല, ഭയിനിന്റെ ശബ്ദം മറ്റൊരുതെ. സുന്ദരിമാരായ യുവാവികൾ വേറൊരു പഴിക്കുകൂടി ചിത്രശലഭങ്ങളെപ്പോലെ മിന്നുന്നു. ഇതിനിടയിൽ എവിടെ നിന്നോ കണ്ണാനന്ദകരമായ ഒരു സംഗീതധ്വനി ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഒരു നാരായണസ്തുതിഗീതം. അടുത്തിരുന്നയാൾ പറഞ്ഞു. പാട്ടുകേൾക്കുന്നത് സിനിമാതിരേറ്ററിൽ നിന്നുമാണ്. ഇന്നവിടെ പുതിയമലയാളം പ്രഫ്ഷൻ എന്ന പിക്ച്ചറാണ്. അത് കാണാനായിട്ടാണ് ഈ ആളുകളെല്ലാം തിടുക്കത്തിൽ പോകുന്നത്. നിങ്ങളോട് വരുണത്തിൽ വരണം. ഞങ്ങളവിടെ പൊകയാണ്. അവരെപ്പേറാൻ നടന്നു. കൈവശമുള്ള ഫില്ലറ എണ്ണിനോക്കിയപ്പോൾ മൂന്നാം ക്ലാസ് ചെറുനിറം മാത്രമുണ്ടെന്നുകണ്ട് ഞാനും തിരിച്ചു. ടിക്കറ്റുമെടുത്ത് ഞാൻ അകത്തുകയറി. അയ്യോ ഞാനന്വരണപോയി. റോണിന് രണ്ടുപെൺ തലവീതം അവിടെ കണ്ടു. അന്നത്തെ ഷോ സ്പ്രിംഗ് കോമ് മാത്രമായിട്ടുമുതയായിരിക്കുമോ എന്നും ഞാൻ പരിഭ്രമിക്കാതെയിരുന്നില്ല. കളി ആരംഭിച്ചു. ഏടോ—അവിടെയുണ്ടൊരു നാരദൻ! വീണയുമായി! അത് കാണാതെയിരിക്കാനായി കുനിഞ്ഞപ്പോൾ കൈയ്യിലിരിക്കുന്ന ഗുസ്തിക്കാരനെപ്പോലെ “നാരദർ” മാസികകളിൽ ഞാൻ വിഷമിച്ചു. വല്ലാത്ത കോപവുമുണ്ടു. പല്ലൊന്നു കടിച്ചു. കോപമുഴുവൻ ഒരു ചുമയിൽക്കൂടി വെളിയിൽക്കുളഞ്ഞു. ചുമച്ച് ശല്യപ്പെടുത്തിയ

താത് എന്ന ദേവ്യത്തോടെ ഇടവും വലവുമിരുന്ന നാലിരുന്നങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു് അമർത്തോടെ നോക്കി. അനവധിയായ പോലെ തലകനിച്ചു. ഇങ്ങനെയല്ലായ്മയും ആ കൊച്ചിനെ സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കണം.

നന്ദി—എന്തു് കൊച്ചുസ്വപാദീ! സ്രീകൃഷ്ണനെ കാഴ്ചമല്ലെ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതു്?

നാരദ—ഓ വിട്ടുപോയി. പ്രാർത്ഥനയായി ആളു് ചെയ്യുന്നത് ഒരു പെൺകുട്ടി—കമാരിലക്ഷ്മി—യാണു്. ആ കുട്ടിയുടെ ആളു് കണ്ടു് ഞാൻ മതിമറന്നുപോയി.

അപ്പോഴേക്കും ഇന്റർവെൽ ആയി. അതു് കഴിഞ്ഞു് അടുത്തുവരാൻപോകുന്ന ചില ചിത്രങ്ങളുടെ പേരുകളും മറ്റും കാണിക്കാൻ തുടങ്ങി. പെട്ടെന്ന് ഞാനൊന്നു് ഒത്തി. എന്റെ കണ്ണുകളെ വിശ്വസിക്കാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചില്ല. എന്താണവിടെ കണ്ടത്? ഒരു സ്രീനാരദനാണു്. വീണയുമേന്തി ഏത്താപ്പമിട്ടു് പല്ലമിളിച്ചുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന. ഞാനൊന്നവരെന്ന, അടുത്തിരുന്ന ഒരു കിളവനോടു് ചോദിച്ചു. “ചേട്ടാ അതാരാണു്?”

അയാൾ ഓരേക്കുപസരത്തിൽ പറഞ്ഞു. “നിങ്ങളിപ്പോൾ ആകാശത്തുനിന്നും വീണയാളാണെന്നു് തോന്നുന്നല്ലോ. ശക്തരുമായി ആളു് ചെയ്ത എം.എസ്സ് അല്ലെ അതു്? തെക്കേ ഇൻഡ്യയിലാരുണ്ടു് അവരെ അറിയാത്തവരായി? ശാന്താൺതപ്ത സാവിത്രിയായും, എം. എസ്. നാരദനായും ആളു് ചെയ്യുന്ന പിക്ചർ ഇതായിട്ടെ വരും” ഞാൻ ഇതികുറഞ്ഞുവെച്ചു. മുമ്പനായിരുന്നുപോയി. എം. എസ്., ആരെന്ന് വിശദമായി ചോദിച്ചറിവാൻ ആ കിളവന്റെ ഗൗരവഭാവമെന്ന അനുഭവമുണ്ടായില്ല. ഏതായാലും കളി തീരുന്നതിന്നു് മുൻപായിരുന്ന ഞാൻ ഫാളിൻ വെളിയിലിറങ്ങി. അവിടെ ഗേറ്റിൽ ഒരു വശത്തു് ഒരു ബോർഡും അതിൽ ചില ചിത്രങ്ങളും കണ്ടു് ഞാനതു് ശ്രദ്ധിച്ചു. കണ്ടുപിടിച്ചു. എം. എസ്. ആര

ന്നു്. “കോകിലഗാനം ഇതേശബ്ദമാണി എം. എസ്. സുബ്ബലക്ഷ്മി”

നന്ദി—ഓ—ഓ—ബഹുശങ്കമ. എന്തൊരു നീണ്ട പേരു്!

ഗൗരവം—നല്ലനേരംപോക്കുതന്നെ: സ്വാമീ! ബാക്കികൂടി കേൾക്കട്ടെ.

നാരദ—ഇതേശബ്ദമാണി തമിഴ് നാട്ടുകാരിയാണെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലായി. അന്നുതന്നെ മധുരക്കു് തിരികുണമെന്നു് ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. രേഡിയോ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രാൻറ് ഫോട്ടലിൽ കയറി അഞ്ചുചതുരത്തിന്റെ രസമായ ഒരു ഉത്തരം കഴിച്ചു് ഒൻപതിരമ്പതിരണ്ടിനുള്ള മെയിലിൽ കയറി സുഖമായി നീണ്ടു് നിവൻ ഒന്നു കിടന്നു. പലവിധ വിചാരങ്ങൾ ശല്യപ്പെടുത്തിയതിനാൽ ഉറക്കം വന്നതായില്ല. പെട്ടെന്ന് നോർമൽമാസികയുടെ കാൽച്ചോൽവന്നു. മനസ്സനെ മനസ്സുനോട്ടു് കൂട്ടിയെടുത്തു്, എന്റെ പാവനനാമത്തെ കൂടി മമിനമാക്കുന്ന മാസിക എന്ന വെറുപ്പോടെയാണു് ഞാനതു് കൈയ്യിലെടുത്തതു്. പക്ഷെ അതിൽ എന്റെ സംശയത്തിനിടി സ്ഥാനമായ യാതൊരു കാഴ്ചയുമില്ലെന്നും, വെറും കാഴ്ചയായ പലിശയുണ്ടും, കവിതകളുമേ ഉള്ളവെന്നും കൂടാതെ എന്റെ പേർ കേട്ടു് തന്നെ അനേകം പേർ അതിന്നു് വരികാമായിരെന്നുവെന്നു മറുത്തപ്പോൾ എന്റെ വെറുപ്പും കോപവും മമതയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. നേരം വെളുക്കുന്നപ്പോൾ വാങ്ങി മധുരയിലെത്തി. ഒരു ഗ്ലാസ് മൂടുകാപ്പിയും നാവിസ്റ്റലി ചട്ടിണിയുംകൂടി അകത്തുക്കിടപ്പോൾ നല്ല ഉറക്കം വന്നു. മധുരപ്പെട്ടതും വളരെ വിശേഷമാണു്. ധാരാളം സ്രീകൾ മധുരക്കോവിലിലേക്കു് പോകുന്നതു് കണ്ടു് ഞാനും അവിടെക്കു് പോയി. മധുരമീനാക്ഷിയെ തൊഴുതു പ്രസാദവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് തിരിച്ചു, ഒരു ബ്രാവമണഫോട്ടലിൽ കയറി സ്രീ നാരദനെ കരിച്ചു് തിരക്കിയതിൽ, എം. എസ്. ഒരു പാട്ടുകച്ചേരിക്ക് മദ്രാസിൽ

പോയിരിക്കുകയാണെന്നും അന്നരാത്രി തിരിച്ചു വരുമെന്നും അറിഞ്ഞു. അയാളിൽനിന്നും പല കാര്യങ്ങൾ ഏറ്റം എണ്ണിനൊക്കെറിച്ച് ഞാൻ ഗമിച്ചു. ഏതായാലും എനിക്കവരോടുണ്ടായിരുന്ന കോപം ഭാകാക്ഷയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഇതിനിടയിൽ അവിടെ കണ്ട ആ അറക്കുരി. ശാസ്ത്രികളെ എനിക്കൊട്ടും പിടിച്ചില്ല. പെട്ടെന്ന് ഞാൻ നാഗപ്പുരിൽ വെച്ച് കണ്ടതേ ചുണ്ണൻ മാർവാടിയുടെ കഥ ഓർത്തു. അവരെ രണ്ട് പേരേയും കൂടി ഒന്ന് കൂടി അടിച്ചിടണമെന്ന് മനസാഗിച്ചു.

ഗണേ—എന്തു മർവാഡി? എന്തു ശാസ്ത്രി? അതൊന്നും പറഞ്ഞില്ലല്ലോ ഇതിനിടയിൽ ശിവജി ഉണർന്ന് നാരദരെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഒരു ഭൂതം വന്നറിയിച്ചു. ഭാണുചമല്ലാമവിടെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു കൈയ്യിൽ വീണയും മറെറ കൈയ്യിൽ 'നാരദർ' മാസികയുമെടുത്ത് സ്വാമി എഴുന്നേറ്റിട്ട് പറഞ്ഞു. “ഗണേ ശാ, നന്ദീ, ബാക്കി കഥയിലാണ് രസം. അത് ഞാൻ തിരിച്ചു വന്നിട്ട് പറയാം. ഇപ്പോൾ മുഖം കാണിക്കട്ടെ. ഈ കഥയെല്ലാം ഭഗവാനെയും അറിയിക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരമെ ഞാൻ ഇവരോട് പ്രതികാരമോ, ഉപകാരമോ ചെയ്തുകൂടും.

“പ്രതീക്ഷ”

ശ്രോമളാലയം കൂട്ടുന്നനാഥർ

ശാശ്വതമി വല്ലിക്കുടിയിൽ
കോകിലാനന്ദനീയം;
പാലിക്കൊറ്റിടനം ചെയ്യുന്ന മാരുതൻ
അരിയമുക്കംകൂകം;

പുഷ്പലിപിയാണെന്ന് പൊതിഞ്ഞ പൊൻതീരുതൻ
ചന്ദ്രികയുമ്പോഴെപ്പോ;
അഡ് പൊലികൾ പൂർവ്വാനന്ദനാളാൻ
പുഷ്പനന്ദനകൾക്കും;

ആരാമകുഴിയെ പൊളിച്ചിരിപ്പിക്കും
മോമൻ പുലരിവന്നെത്തും;
പിച്ചിപ്പൊളിക്കുട്ടിപ്പനിനമോക്കിലം
കൊച്ചുനൈയിൽ പറക്കും!
പിച്ചുനന്ന കളിക്കുട്ടി ചെറുതും
നിർമ്മലി പൊളിച്ചിരിക്കും;

എന്നൊന്നായി മാധവമാസത്തിൽ
ഏതൊരുക്കൾക്കും വേടി.
ശ്വേതം തുളുമ്പുകൊച്ചു കവിതകളിൽ
മാനമോടിവിട വീണാൽ—

(ഉതിർന്നാളെ, തൂകിക്കൊളെ, പൊയ്ക്കാളെ, കഴുത്തൊളെ;
എത്തിക്കൊളെ, പറന്നാളെ, ചിരിച്ചൊളെ,
വേലിയുടെ കവിതകളിൽ മാരിവില്ലാ ചുരവടി-
യോ വീണൊളെ, അങ്ങമെല്ലാമ്പോ?)

(ഒരു കവി)

'SIVANANDA VIJAYAM' VAIDYASALA,

Recognised by the Govt. of Travancore & Regd. in Calcutta.
PAZHAVANGADI, TRIVANDRUM.
Physician:- Siddha Vidya Seramani
ANUJAN NARAYANAN.

Our Special Preparations

1. **The Universal (Balm) (Regd. in Calcutta)**
For External use only. A marvellous remedy; cures aches of all sorts, heals swellings, wounds, sores, sprains, cuts, burns etc. Also found very efficacious in cases of pneumonia, pleurisy and allied complaints of the lungs and heart and other internal organs.
2. **Raktamritam (Regd. in Calcutta)**
An ideal tonic for the young and old; purifies and enriches the blood; roots out anemia and consequent ailments of all kinds.
3. **The Clean All (Regd. in Calcutta)**
An excellent First Aid in all kinds of fever and stomach troubles and ensure continued health.
4. **The Glory Oil (Regd. in Calcutta)**
A wonderful brain tonic. This medicated oil, which is a rare preparation can be generally used in all climates and conditions irrespective of age. It is a sure remedy, for cold, cough, asthma, fever & all allied ailments. It cools the brain and induces sound sleep in insomnia patients. Specially for students and brain workers.

എന്റെ പാമ്പു പിടിത്തം

എൻ. പി. ചെല്ലപ്പൻനായർ

ഒരു പോഷാരുജ്വലം കിട്ടുന്നതിലും പരമമായ ഭാഗ്യമാണ് ഒരു സിനിമാ നടനാകുവാൻ സാധ്യമാകുക എന്ന വിശ്വസിച്ചിരുന്നവനാണ് ഞാൻ. പരമാർത്ഥത്തിൽ ആ അവസ്ഥ സ്വസ്ഥ്യാലയം നന്ദനാലയത്തിൽ നില്ക്കുന്ന പാരിജാതവൃക്ഷത്തിന്മേൽ പൊന്നുത്തോളിട്ട് അതിന്മേൽ സുരനാരികളായ അസംഖ്യം യുവതികളോടുകൂടി ഒന്നിച്ചും ഇരുണ്ടിപ്പോയും ആയി കയറി ആദ്യകയ്യും പരക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന ആനന്ദത്തിന്റെ ഏതാണ്ടൊരു തുല്യത വഹിക്കുന്ന ഒന്നായിരിക്കുമെന്ന് എന്നെപ്പോലെ തന്നെ, ഇന്നും പല വിദ്യാർത്ഥികൾ കരുതുന്നുണ്ട്. കാര്യം പട്ടത്തിൽ കാണുന്നത് അങ്ങനെയല്ല. എത്ര എത്ര വികൃതകണ്ഠമാർക്കാണ് മുഞ്ചിക്കുവാനും രസിക്കുവാനും പരസ്യമായി സല്ലപിക്കാനും വേണ്ടി സിനിമാപ്രവർത്തകർ നല്ല നല്ല സുന്ദരികളെ അന്വേഷിച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നത്. ചിലപ്പോൾ തോന്നാറുണ്ട് ഒരു ഭടന്റെയോ ഭൃത്യന്റെയോ വേഷമെങ്കിലും കീട്ടിയായാൽ മതിയെന്ന്. അഭിനയവേളയിലെങ്കിലും നമ്മുടെ ഭാഗ്യവെന്ന് പറയുന്ന ആ ഭദ്രകാളിയുടെ രാജഭാവം വകവെയ്ക്കാതെ ഒരു ലാവണ്യധാമ്യമായി സംസാരിക്കാം. പുഞ്ചിരിക്കാം. രസിക്കാം. നമ്മുടെ താരം തുറപ്പുചെയ്തതുകൊണ്ടാകാതെ പലപ്പോൾ ശകാരിക്കേണ്ട വെണ്മൺപോലും അതേരം സുഖമാണ്. അതുമാത്രം, ഞാനും അവിടെയൊരു പ്രശസ്തിപ്രദനാമായ ശ്രീമതി ഇന്നാമം കൂടി ഇന്നപകം അഭിനയിച്ചപ്പോൾ എന്റെ അഭിനയചാതുരിയും സംഗീതപാടവും വേഷസൗകര്യവും കണ്ട് ആ ശ്രീമതി ഇന്നാമം എനോടും പ്രേമം തോന്നി. അതു തെളിയിക്കുക മാരിയേജിൽ കലാശിക്കുമോ എന്നുപോലും ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു. പിന്നെ നമ്മുടെ കണ്ണിൽ

കുടിയേയും പിള്ളേരേയും കണ്ണിൽ ഞാൻ അതിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയും ചെയ്തു. എന്നൊക്കെ വയസ്സുകാലത്ത് മേനി പറയാനും ആ സന്ദർഭം രാവസരം നൽകുന്നു. പരമാർത്ഥം എങ്ങിനെ ആയാലും രാത്രിയും രാവിലെയും കള്ളങ്ങൾ പറയുവാൻ അതു സൗകര്യം ഉണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയുള്ള ആശങ്കകളോടെയാണ് ഞാനും സിനിമയ്ക്കുപോയത്. ആദ്യം അഭിനയിച്ച കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇതിപ്പുറത്തും. ആദ്യത്തെ ദിവസം തന്നെ ഏതാണ്ടു മൂന്നുപതിച്ചു. രണ്ടുതലാം ഭാരം വരുന്ന ഒരു തടിയൻ അലക്ഷ്യമാല കഴുത്തിൽ ശാന്തിപ്പോറിയുടെ തലയിലെ മുഴയുടെ പ്പോലെയുള്ള വേദനയെ അലക്ഷ്യം കമ്പിയിൽകൊണ്ടു കൊണ്ടു ഇറക്കിയൊരുക്കുക. ആ അലക്ഷ്യം ഭരണങ്ങൾ പാപനാശംശിവാൻ തുടങ്ങി ഒരു മുന്തലു വേദനയെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കിയിട്ടുള്ള വായയിരുന്നെങ്കിലും, ആ അലക്ഷ്യങ്ങളിലെ മുളകുകൾ അവ കോത്തിരുന്ന കമ്പിയുടെ അഗ്ര

ങ്ങളും രസതന്ത്രനാരായ നിരൂപകന്മാർ സാഹിത്യകാരന്മാരെ എന്ന പോലെയോ അനുസരണയില്ലാത്ത പിള്ളേർ മാതാപിതാക്കന്മാരെ എന്ന പോലെയോ എന്നെ വേദനിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതെല്ലാം സഹിക്കാം. എന്റെ തലയിൽ കുറെ മുടി, പുഷ്പമായ ഒരു കേശബന്ധം ഒരാരം സൂക്ഷിച്ചു. ആ മുടിക്കൂട്ട സ്ഥായിയായി എന്റെ ക്ലാപ്പതലയിൽ നില്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വേണ്ടവിഭവങ്ങൾ ഒരു തുവയ്ക്കുള്ള ഇരുമ്പിന്റെ സൂചികൾ അവിടെ തല്പിക്കുവരി. പക്ഷത്തിൽ ഞാൻ നന്നായിരിക്കണമല്ലോ, എന്റെ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയുമുള്ള സ്നേഹിതകൾ കാണുന്നതല്ലോ എന്നു കരുതി സുഖപ്രയോഗം നടത്തിയ അവസരത്തിലേയ്ക്കും ഞാൻ വേദനയില്ലെന്നുള്ള മട്ടിൽ മിണ്ടാതെ നിന്നു. മിണ്ടിയാൽ തന്നെയും അതുകൊണ്ടു പലമില്ലെന്നെനിക്കറിയാം! എന്തെന്നാൽ എന്റെ തമിഴ് ഒരു പ്രത്യേക തമിഴാണ്. വേദനയുണ്ട് അത് ഉച്ചിതാണ്, അവിടെ അങ്ങനെ കത്തിയിറക്കരുത്, തലകിഴിഞ്ഞുപോകും. എന്നെല്ലാം ഞാൻ തമിഴിൽ ഒരു സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചാൽ നേരെ മറിച്ചായിരിക്കും നമ്മുടെ ഒരുക്കി വിഭവങ്ങൾ ധരിക്കുക. അതോത്തു മിണ്ടിയതേയില്ല. ഏതായാലും ഒരു രംഗത്തേയ്ക്കു പോകുമ്പോഴാണ് തലയിൽ പല ഭാഗത്തും സ്വർക്കിനെ ഭേദിച്ച് സൂചിയുടെ അഗ്രങ്ങൾ അകത്തു കടന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായത്.

സ്മറനധിയോയ്ക്കുള്ളിൽ ശിവാനെ! അതൊരു പരമസുഖമെന്നേ പറയാനുള്ളൂ. അങ്ങനെയൊരു മെഴുകുനീരിയുടെ പ്രകാശമുള്ള എത്രഎത്ര വിളക്കുകളാണ് നടനെയും കാത്തു ചിമ്മിക്കൊണ്ടുണ്ടിനെ വനവന്യങ്ങളെപ്പോലെ തിരിക്കുന്നത്. സ്വതഃ അത്യാത്മമുള്ള നാട്. അതിനിടയിൽ ഈ വിളക്കുകളുടെ നടുക്കുള്ള നില! വെറുതേ വല്ലയിടത്തേയ്ക്കും നോക്കിനില്ക്കുന്ന വിളക്കുകളാണോ. അതല്ല. അവകളെല്ലാം നടന്റെ കണ്ണും മുക്കും ശിരസ്സും ലക്ഷ്യ

മാക്കി പ്രകാശിക്കും. ഞാൻ ചെന്നു കയറി. എന്തൊരു ചുട്ട്. എന്തൊരു നീറൽ. പണ്ടു ഈ രാജ്യത്ത് മുട്ടൻ വെയിലത്ത് കനിച്ചു നിൽക്കി മുത്തുകിൽ കല്ലു കയറി വയ്ക്കുന്ന ഒരു ശിക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. അതു സാക്ഷി. ഈ സുഖാവസ്ഥയിൽ ഏഴുമണിക്കൂറു മുതൽ പതിനാലുമണിക്കൂറുവരെ ജീവസേനയുട്ടിച്ച് അങ്ങിനെ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കും.

പ്രഥമജീവസത്തെ ഷൂട്ടിങ്ങ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് ചലച്ചിത്രങ്ങളിലെ നടനുടെ നാർപ്പാറിയുണ്ടായിരുന്ന അസൂയ പോയി അനുകമ്പയാണുണ്ടായത്. നീർച്ചയായും ചില ചിത്രങ്ങളിൽ കാണുന്ന ചിരിചിരി അല്ല. എന്തെന്നാൽ ആ പരിതസ്ഥിതിയിൽ അരമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ എത്ര പച്ചവെള്ളം കുടിച്ചാലും ചിരിക്കാൻ അധരോച്ഛങ്ങളും ചലിക്കുകയില്ല. ശ്വാസരസം ഉറവിൽ നിന്നു പുറത്തു വരികയില്ല. പിന്നെ, ചിരിക്കാം. ഞാനും ചിരിച്ചു. പക്ഷെ അതൊക്കെ ഒരു വക പൂഴ്ത്തു വീണചിരി. പ്രഭാതത്തോളത്തെപ്പോലെ വിളിയയ്ക്കും. തുക്കക്കാരന്റെ ചിരി പോലെ വേദസംക്രമമായത്; തങ്ങളുടെ സ്വന്തം പോലെ രസതന്ത്രമായത്; മുണ്ടാലിക്കോന്ന ഗ്ലാസുകൾ ഗന്ധൻ കളിപ്പോലെ പ്രാണവേദനയോടു കൂടിയത്.

ആ കഥതന്നെ പറഞ്ഞു കളയാം: മുണ്ടാലികോന്നഗ്ലാസുകേട്. കുറച്ചുകാലങ്ങൾക്കു മുൻപാണ്. അന്നു ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിലെ ഭഗവതി ക്ഷേത്രങ്ങളിലെല്ലാം തുക്കം സവ്യസാധാരണമായിരുന്നു. വീട്ടിനടുത്തുള്ള ഒരു ഭഗവതി ക്ഷേത്രത്തിൽ മുണ്ടാലിക്കോന്നഗ്ലാസ് എന്തൊരു മനോഹരമായ മനസ്സുനാണ് ആണ്ടുതോറും ഗതസ്ഥനായി അവതരിക്കാറുള്ളത്. ഒരു വലിയ വില്ലിൽ ഗതസ്ഥൻ വേണ്ടക്കാരനെ നല്ലതുപോലെ വരിഞ്ഞുകെട്ടി ഒരു മുപ്പതുനാലുനാലു ആകാശത്തിലേക്കുയറ്റുന്നു. അയാളുടെ കൈകളും കാലുകളും ഇരുപതുപാലിലേയ്ക്കും ബലമായി പിടിച്ച് കെട്ടിയിരിക്കും. മുഖത്ത് ഒരു

വലിയ കൊക്ക (മുണ്ട) വച്ചു കെട്ടുന്നതിനാൽ വേഷക്കാരൻ സംസാരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. കോന്നശ്ശാക്ക് ഇതിലെല്ലാം പ്രതിഫലം വരു നിറച്ചു ചോറാണ്. പ്രസ്തുത തുക്കടിവസം കോന്നശ്ശാരെ ഗതസ്ഥനായി കെട്ടി യൊരുക്കി ആകാശത്തിലേക്കയത്തി. പക്ഷെ വാമുകിക്കെട്ടിയിരുന്ന ഗതസ്ഥൻ ചുണ്ടിൽ ഒരു മുററിയ പഴുതാർവ്വീൻ കയറി നേരത്തെ സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്നത് സാധുവായ കോന്നശ്ശാരോ മററാക്കുകയുമോ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. താഴെ നിന്ന് ചെണ്ടക്കാൻ മേളം തുടങ്ങി. ആ മേളത്തിനൊത്തു കോന്നശ്ശാർ പതുക്കെ ഒന്ന് ഇളകിക്കളിച്ചു. നമ്മുടെ ചെമ്പുനൂലിന്റെ കോന്നശ്ശാരുടെ യഥാർത്ഥ ചുണ്ടിൽ കയറി ഒരു പിടിപിടിച്ചു. കോന്നശ്ശാരുടെ ആനന്ദഗുണം പോയി; അയാൾ പിടച്ചു തുടങ്ങി. പഴുതാർ കടി മുറക്കിത്തുടങ്ങി. അയാൾ കൈകൾ വലിച്ചെടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ തുമ്പിക്കരോടും അവയിലെ ബന്ധങ്ങൾ മുറുകുകയാണ്. കോന്നശ്ശാർ പ്രാണവേദനയോടെ കാണിക്കും തോറും മേളക്കാൻ കൊണ്ടു പിടിച്ചു കൊട്ടിത്തുടങ്ങി. ആ സാധുവിന്റെ ഗതസ്ഥൻ ചുണ്ടുകൾക്കിടയിൽ കൂടി വല്ല ഭീനശബ്ദവും വെളിയിൽ വരുന്നെങ്കിൽ തന്നെയും അതെല്ലാം ആ മേളകോലാഹലങ്ങളിൽ ലയിച്ചു പോയതേയുള്ളൂ. പഴമ പരിചയമുള്ള വലുത്താർ പറഞ്ഞു: “എങ്കാ നോക്കണം! അപ്പോൾ ഈ കോന്നൻ കളി അറിയാൻ വയ്യാഞ്ഞല്ലെ. ഇവന്റെ എത്ര ഗതസ്ഥൻ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കലും ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഇവൻ ഇത്ര നന്നായി കളിച്ചിട്ടില്ല.” മുണ്ടോലി കോന്നശ്ശാരുടെ അന്നത്തെ ഗതസ്ഥൻ കളി അഭിനയിക്കുത്തവർ ആരുമില്ല. പക്ഷെ പ്രാണവേദനയോടെ വീല്ലും ഒടിച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കുന്ന വീണം കൈകൊലകൾ അടിക്കുന്ന മുണ്ടോലിയുടെ വീത്തുതടിച്ച് കരി നീലിച്ച മുണ്ടും ഗതസ്ഥൻ കൊക്കിലെ അന്തേവാസിയേയും കണ്ടപ്പോഴാണ് ആ കളിയുടെ യഥാർത്ഥം എന്തായി

തന്നെ എന്ന് അളകൾ മനസ്സിലാക്കിയതു്. ഒരു ദിവസം നോട്ടീസ് ബോർഡിൽ നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടു എന്റെ പേരിന്റെ എതിർവരത്താൽ “പ്രത്യേകവസ്തു—മുർച്ചൻ എന്നെഴുതിവച്ചിരിക്കുന്നത്. വടി പാമ്പായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു രംഗം ഉണ്ട്. പാമ്പു കളിപ്പം നാടങ്ങളും വാൽ നഷ്ടഗുണങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാതിരുന്നതിനാൽ. അതൊരു രാജ്യർ പാമ്പായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ കരുതി, എന്തായാലും സ്റ്റാഡിയം യോയിൽ എത്തി. അവിടെ ഒരു മഹമ്മദീയ ഖ്വാമ്പാട്ടി ഹിന്ദുമുസ്ലീം മൈത്രിസംസ്ഥാപിക്കാനെന്നപോലെ കർമ്മക്കരൻ വസ്ത്രത്തിലുള്ള രണ്ടുതടിയൻ പാമ്പുകളുമായി എനിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയാണ്. ആ കാഴ്ച ഒന്നു കണ്ടു! ഞാൻ വെളുത്ത വെറുക്കലിച്ചുപോയി. ചില ആൺ താരങ്ങൾ എന്റെ ഭയനീയഭാവം കാണുവാൻ, അങ്ങനെ രസിക്കുവാൻ, എന്റെ മുഖത്തേക്കുനോക്കി. ചില പെൺതാരങ്ങൾ എന്നോടു സഹതപിച്ചു. ആ നോട്ടങ്ങളും ആ സമാധാനവാക്കുകളും എന്റെ വിഷമവും സംഭ്രാന്തിയും വലിപ്പിച്ചു. വേറെ ഒരുവിഭാഗം, അയാളും ഒരു താരമാണ്, അതുപോലെയുള്ള വേറെയെ പാമ്പു താരം, ഗംഗാവതരണം എന്നവിത്രം ഹിലിം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, ശിവന്റെ വേഷം ഏടുത്തിരുന്ന മി: സി. വി. വി. പത്മലിവിനെ കിട്ടുകഥ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ കിടക്കിപ്പോ വിറച്ചു. എങ്കിലും ആ വിറയൽ പുറത്തു കാണിക്കാതെ എനിക്കു പാമ്പുകളെ അശേഷം ഭയമില്ലെന്നും പാമ്പുപിടി എന്റെ ഒരു ഫോഷീയായെന്നും ഒരു നല്ല പാമ്പിന്റെ കഴുത്തിൽ കടന്നു പിടിക്കുന്നതിൽ കൂടുതലായി സന്തോഷപ്രദമായ ഒരു വസ്തു എനിക്കു വേറെ ഇല്ലെന്നും, പാമ്പിനെ എടുക്കേണ്ടിവന്ന എന്റെ ദുർദ്ദശയെപ്പറ്റി എന്നോടു സഹതാപം പ്രദർശിപ്പിച്ച ഒരു സുപ്രസിദ്ധ പെൺതാരത്തിനോടു ഞാൻ തട്ടിവിട്ടു.

സ്റ്റാലിൻ യോദ്ധ്യുജ്ജ്വലിച്ച് പ്രവേശിച്ചു. പാമ്പിനെ എടുക്കേണ്ട സമയമായി. എന്റെ കയ്യാകലത്തിന് അന്നു പതിവിൽ കൂടുതലായി താരങ്ങളും അതാരങ്ങളും സ്റ്റാലിൻ യോദ്ധ്യുജ്ജ്വലിച്ച് ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ എല്ലാം എന്തെന്നോക്കി. ഞാൻ പാവിയെ നോക്കി. നാലിടയോളം നീളമുള്ള ഒരു കരിങ്കുറൻ മുർഖൻ ഒരു കന്നച്ചാൺ വരും അതിന്റെ പത്തിയുടെ വീതി. ആളുകൾ വയസ്സനാണ്. പക്ഷേ വയസ്സനായും ചെറുപ്പക്കാരനായും മുർഖൻ മുർഖനല്ലേ. ഞാൻ ആരും കാണാതെ നെടുതായൊന്ന നിശ്ചയിച്ചു. മദ്രാസിലേക്ക് എന്നെ വലിച്ചിഴ്ത്ത തലയിലെഴുത്തിന്റേപ്പറ്റി ഞാൻ ചേർച്ച: മണ്ണാറ്റാലയിലെ സപ്പ് കൈവരളെ സൂരിച്ചുകൊണ്ട് ആ പാണ്ടിപ്പാമ്പിനെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊള്ളണ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

പാമ്പിനെ അതിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തു പിടിപ്പെടുത്തുകൊണ്ട് അതിനെ നോക്കാതെ വേറൊരു ഭാഗത്തേയ്ക്കു നോക്കിനില്ക്കുന്നമെന്നുള്ള ഡയറക്ടറുടെ നിർദ്ദേശം എന്നിരിക്കട്ടെ. പാവിയെ എടുക്കുന്നതുപോലും, അതിനെ നോക്കാതെ നില്ക്കണം പോലും! അത് എന്നെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുകൊള്ളട്ടെ എന്ന്! ഞാൻ ആ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ചു. അവിടെയും വന്നുപോയി ഒരു കയ്യാകലം! ഉള്ളുകൂട്ടൽ കൊണ്ട് വിഷമിച്ച പാവുപിറൻ എന്റെ കൈയിലെ രോമകൂമ്പങ്ങളിൽനിന്നും നിർദ്ദേശമായി പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിയപ്പ് തുളള കരം അതിവേഗം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. ആ താരത്തിന്റെ സേനയുടെ സ്പർശം, എന്റെ ദേഹത്ത് ഒരു കിട്ടി ഉണ്ടാക്കിയെന്ന മാത്രമല്ല, എന്നെ സ്തംഭിപ്പിച്ചു കളയുകയെന്ന ചെയ്യു. പാമ്പിനെ കണ്ടതായി നിക്ഷാതെ അല്പനേരം നിനിച്ച് ചെട്ടെന്ന് പാവം എന്നെക്കുണ്ട് ഭയന്നിട്ട് താഴെയെഴുന്നിറയണമെന്നാണ് ഡയറക്ടറുടെ നിർദ്ദേശം. ഞാൻ ആ നിർദ്ദേശം

തെവിയും അനുസരിച്ചു. ഒരിക്കലേയ്ക്കു മതിയല്ലോ, അതു തനയത്വത്തോടുകൂടിയ നാട്ടുമായിരിക്കണമല്ലോ എന്നു കരുതി ഞാൻ ആ താരത്തിനെ ഉരക്കോടെ നിലത്തേക്കൊരേമുക്കൊടുത്തു. പക്ഷേ അവിടെയും നിലച്ചില്ല എന്റെ ഗ്രഹപ്പിഴാസന്ധി. പാമ്പിനെ എറിഞ്ഞതിനിടയ്ക്ക് ക്യാമറയുടെ പ്രവർത്തനം നിലച്ചുപോയി. ഒരു റീറോക്ക്, ആ രംഗത്തിനെ ഒരവർത്തനം. വേണമെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ ജീവനിൽ പകുതി എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു. എന്റെ ഏരിൽ കോപാകലനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന നാഗപ്രവരനെ വീണ്ടും എടുക്കാൻ ചെന്നാൽ അയാൾ എന്നെക്കുടിക്കുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയം. പിടിക്കാതിരിക്കുവാൻ മാറ്റിവെച്ചില്ല. ഞാൻ വീണ്ടും മണ്ണാർശാലയിലെ സപ്പത്തായാരം സൂരിച്ചുകൊണ്ട്, മണ്ണാർശാലയ്ക്കടുത്തുള്ള കാർത്തികപ്പള്ളിലും എനിക്കു വീടുണ്ട്, അതുകൊണ്ട് നാട്ടുകാരായ എന്നെ ആ കരിമുർഖന്റെ രോഷാഗ്നിയിൽനിന്നും പരിരക്ഷിച്ചു കൊള്ളണമേ, എന്നൊരു ചെറിയ ശുപാർശ പ്രാർത്ഥന നടത്തി. ആ പ്രാർത്ഥന സപ്പത്തായാർ കേട്ടുകൊണ്ടോ, നമ്മുടെ താരത്തിന്റെ വാക്യം കൊണ്ടോ, നല്ല മനസ്സുകൊണ്ടോ എന്നോ അയാൾ എന്നെ ശിക്ഷിച്ചില്ല. അപ്പോൾ ഉഷ്ണമാപിനികൊണ്ട് ഇന്നുനോക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്ക് 105 ഡിഗ്രിപതി ഉണ്ടെന്നു കാണമായിരുന്നു. ഏതായാലും ഞാൻ ഒരുവിധം മംഗളമായി എന്റെ പാവുപിടിത്തം അവസാനിപ്പിച്ചു. സങ്കടം അതിലൊന്നുമല്ല. ഞാൻ ഇത്രമാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ച പാവ് റബ്ബർപാവായെന്നു ഇന്നും ചില കണ്ണുലികൾ, ട്രോഫികൾ, കണ്ണിൽ ചോരയില്ലാത്തവർ വിശ്വസിക്കണം! ഇശ്ശാമൻ അവർക്ക് എന്നൊരു ശിക്ഷയാണാവോ കൊടുക്കാൻ പോകുന്നത്.

ഇന്ത്യൻ റിലീഫ് ബാങ്ക് ക്ലിപ്തം.

(അംഗങ്ങളുടെ ബാല്യത ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി ഇതിൽ ഇൻഡ്യായിൽ രജിസ്റ്ററാക്കപ്പെട്ടതു്.)

ഫെഡർ ആഫീസ്

ബ്രാഞ്ചുകൾ:

മദ്രാസ്.

സബ് ആഫീസ്

കൊല്ലം, തെങ്കാശി.

തങ്കശ്ശേരി.

ഇൻഡ്യായിലെ എല്ലാ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിലും ഏജൻസിയുണ്ടു്.

കറൻസി അക്കൗണ്ടു് സമ്പന്നന്മാർക്കും വ്യാപാരികൾക്കും വ്യവസായികൾക്കും ഇടത്താം. നിത്യവും കണക്കിൽ മിച്ചമുള്ളതുകൾക്കും ഏതെങ്കിലും 1ൽ രശ്മിമാനപചിതം.

ഫോം സേവിംഗ്സ് അക്കൗണ്ടു് നിത്യവും കണക്കിൽ മിച്ചമുള്ള നിക്ഷേപത്തുകയ്ക്കും ഏതെങ്കിലും 3 ശതമാനം കൂടുന്ന പലിശ നൽകുന്നു. ചെക്കുകളിൽ പണം വാങ്ങുന്നതുമായ പ്രത്യേക ഇനവും ഉണ്ടു്.

സ്ഥിരനിക്ഷേപം 6 മാസം, 12 മാസം, 18 മാസം, 24 മാസം എന്നീ കാലാവധിയ്ക്ക് സ്ഥിര നിക്ഷേപങ്ങൾ വളരെ പ്രാജ്ഞാനകരമായ വ്യവസ്ഥകളിൽ സ്വീകരിക്കുന്നു. വ്യവസ്ഥകൾക്കു് ഭാവശ്യപ്പെടുക.

ചുരുങ്ങിയ കാലാവധിക്കുള്ള നിക്ഷേപങ്ങൾക്കു് വർഷത്തിനു് 3 1/2 ശതമാനം പലിശ കൊടുക്കുന്നതാണു്.

സബ്ബാൻ പണയത്തിന്മേലും മറ്റു് നല്ല ഇഴുപ്പുകളിന്മേലും പണം കടം കൊടുക്കപ്പെടും.

മറ്റു കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു് ഞങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും ആഫീസിൽ അന്വേഷിക്കുക.

പി. കെ. തോമസ്സ്, ബി.എ., ബി.എൽ., ബി.കാം.,

മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ

പി. മരിയ്യാപാക്ഷം,

മാനേജർ.

എസ്. ജി. ശർമ്മാ ബ്രദേഴ്സ്.

കൽക്കട്ടാ കവിരാജ്

ബി.എൽ.സെൻ. & എൻ.എൻ.സെൻ കമ്പനി ഏജൻസി
പഴവങ്ങാടി, കോട്ടയം, തിരുവനന്തപുരം.

അശ്വഗന്ധ
രസായനം

നാഡിക്കീടം, ധാതുക്കളും, ഭ്രമം, ഇന്ദ്രിയസ്ഖലനം മുതലായ രോഗങ്ങളെ നിശ്ശേഷം ശമിപ്പിക്കുന്ന ഏകമഹേഷധി.

കുപ്പി ഒന്നിന് വില രൂപാ 1½.

ചൈത്രകലാനിധി, എസ്. ജി. ശർമ്മാ,
(ചൈത്രകലാനിധി, കൽക്കട്ടാ.)

മാന്യരെ!

അങ്ങങ്ങളെ ഏജൻസിയുടെ കവിരാജിന്റെ എല്ലാ ഔഷധങ്ങളും എപ്പോഴും സ്നാക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതും, കൽക്കട്ടാ വിലയ്ക്കുതന്നെ വില്പനപ്പെടുന്നതും, ദുഃഖനരായ രോഗികളുടെ രോഗവിചരമറിഞ്ഞാൽ ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ച് മരുന്നുകൾ വി. പി. യാഥി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട്.

സ്നാഹ്വസഹിതം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ

(മലയാളം, ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ്, തമിഴ് ഈ ഭാഷകളിലുള്ള ഔഷധാദി വില രൂപാ 1½ ആവശ്യമാണ്.

N. B. പ്രത്യേക നിബന്ധനയിൽ എല്ലായിടത്തും ഏജന്റുമാരെ ആവശ്യമുണ്ട്.

ബ്രഹ്മൽ സാരി
ബാദികാണായം

രക്തശുദ്ധീകരണ ഔഷധങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും പ്രമുഖമായതെന്താണെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നതും, ചൊരിച്ചിലും, തുടങ്ങി കഠിനമായ രോഗങ്ങളെയും ചികിത്സിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തമമായ ഔഷധം.

കുപ്പി ഒന്നിന് വില രൂപാ 2½.

In
Anaemias
General Debility
& Convalescence
Etc.,

S.G.A. Pharmacy

BLOOD-IN-DRAKSHA

BEST GENERAL
TONIC & RESTORATIVE

Blood-in-Draksha

infuses new rich blood into your system. It is highly recommended for cases of Anaemia, Convalescence, Sleeplessness, Night Fever, Loss of Appetite, General Debility, etc. Blood-in-Draksha is exceptionally beneficial for women during pregnancy and lactation.

Malaerex Pills.

Infallible remedy for all kinds of Malaria. Cure even of most chronic and obstinate malaria guaranteed

Bittex° Pills.

Sure remedy for involuntary night emissions.

Sulphurin.

Cures all kinds of skin diseases. Purifies the blood and beautifies the skin.

Available at all Chemists.

Stockists in Trivandrum City.

M/s. The Travancore Co-operative Medical Stores, Limited.

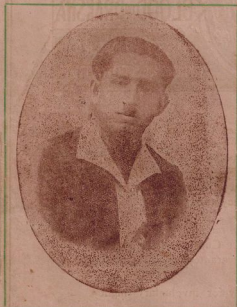
„ M. V. Ganapathy Iyer & Sons

„ C. Arunachalam & Co

ഭി ക്യാപ്പിറൽ ഓതചികിത്സാലയം, THE CAPITAL DENTAL HALL

മെയിൻ റോഡ്, കൊല്ലം.

ബ്രാഞ്ച്, കായംകുളം.

ഡാക്ടർ എം. ജി. കേശവപിള്ള എൻ. ഡി. ഓസ്. സി.

അസംബന്ധമായ എല്ലാ രോഗങ്ങളും
എന്നും ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ വിദഗ്ദ്ധമായി ചികിത്സിച്ചു ദേഹപ്പുഴുക്കുന്നതിനും പുറമെ കേടുവന്ന പല്ലുകൾ യാതൊരു വേദനയും കൂടാതെ എടുത്തു കളഞ്ഞ് തൽസ്ഥാനത്ത് അകൃത്രിമമെന്നു തോന്നുന്ന കൃത്രിമപ്പല്ലുകൾ പരിഷ്കൃതങ്ങളായ പാശ്ചാത്യോപകരണങ്ങളാൽ സൗജമാനീ വച്ചുകൊടുക്കുന്നു. കൂടാതെ പല്ലുകൾ സ്വച്ഛം, വെള്ളി, പോഴ്സലെയിൻ മുതലായവകൊണ്ട് എത്രയും പ്രയോജനപ്രദമായി അടച്ചുകൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

ഏറ്റവും ഉയർന്നതരം ചികിത്സാപരിവേഷമുള്ള ചെറുപ്പക്കുട്ടികളുടെ ദണ്ഡുമാറ്റം അല്ലെങ്കിൽ മാത്രമുള്ള ഒരു വിദഗ്ദ്ധരായ കീർത്തിമുദ്രകളും സമാർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അങ്ങളുടെ ചികിത്സാക്കൈപ്പുണ്യത്തെയും അസംബന്ധമായ ഇനംഗുണികളുടെ മഹനീയതയെയും ശൈൽ പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

N. B. ഉത്തമ പദ്യം അഥവാ പദോഘാതം എന്ന മഹാരോഗത്തെ ചികിത്സിച്ചു ഉദ്ധരണത്തോടെ വെച്ചുനീക്കി എന്നും നവീനമായ സിദ്ധൗകര്യം ഇവിടെ ലഭിക്കുന്നതാണ്.